Akbaba

Sığınak!

AKBABA

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Ahmet Keçer

Basıldığı yer: ŞAKA Matbaası İSTANBUL
Sayısı 35 Kuruş

ABONE ŞARTLARI :

Türkiye için, yıllığı (52 sayı hesabiyle) 18 lira, altı aylığı 9 lira, üç aylığı 450 kuruştur.

Yabancı memleketlere, yıllığı 30 lira, altı aylığı 15 lira, üç aylığı 750 kuruştur.

Gönderilen yazılar, resimler, basılsın, basılmasın, iade olunmaz.

ADRES : Nuruosmaniye Caddesi, numara 57, İstanbul.

Telefon : 21649

AYDABİR

4 üncü sayısı Aybaşında çıkıyor

Kral Faruk'un son iki günü!..

Yazan, Kral'ın hususi kâtibi Gearge KİSNETH.
Çeviren: Midhat Cemal KUNTAY

★ İtalyaya gizli telefon ★ Dinleyen kulaklar ★ Muhafızlarla çarpışma ★ Kralın son emri: «Benim tahtım bir Mısır askerinin kanına değmez!» ★ Kırmızı otamobiller!

Istanbul'un ikinci fethi!..

Kuvvayi milliyenin girişi ★ Refet Paşanın Ayasofya camiindeki hitabesi ★ Şükrü Naili Paşanın gözyaşlarına karışan nutku!.

AHMET HAŞİM

Büyük Türk şairinin ölüm döşeğinde yazdığı, hiç bir yerde çıkmamış son şiiri: BİTMEMİŞ ŞİİR!

Existantialiste'ler Kulübü!

Yazan: Reşat Nuri GÜNTEKİN

Üstad Reşat Nuri Güntekin, Fransa notlarında, dünyayı bir moda salgını halinde saran «Existentialiste» cereyanından, onların kulüplerinden, nazariyelerinden ve acayip şahsiyetlerinden, cazip görüşü, ve sihirli kalemiyle bahsediyor. Merakla, lezzetle, istifade ile okuyacaksınız!

Aşk Masalı!

Yazan: Yusuf Ziya ORTAÇ

Tatlı bir gönül masalını, Yusuf Ziya Ortaç'ın kaleminden şiir diliyle dinliyeceksiniz!

Mehtap ve Caz!

Yazan: Peyami SAFA

Üstad Peyami Safa, bu renkli ve ışıklı yazısıyla okuyucularını birdaha hayran edecektir.

Casuslar Prensi: Von Papen

İkinci Dünya Harbinde Almanyanın Türkiye Büyük Elçisi olan Fon Papan, en usta ve en zarif bir casustu. Onun bu gizli hüviyeti, bu yazıda perde perde açılıyor!

YUGOSLAVYA

Resimli Röportaj.
Yazan: Vâ - Nû

Maksûdum Sensin Allahım!

«Şiir»
Halide Nusret ZORLUTUNA

NAMUS BEKÇİSİ!

Yazan: Kerime NADİR

En çok sevilen, en çok okunan romancımız Kerime Nadir'in en son ve en güzel hikâyesi.

★ ★ ★

MODA KRALI JAQUES FATH

Paris'in en meşhur terzisi ve dünyanın en ince zevkli moda kralı Jacques Fath, AYDABİR okuyucularına, en yeni modellerini takdim ediyor.

1 9 5 3

Yılının ilk kostümü (AYDABİR) de. Takdim eden: Terzi SUAVİ SONAR

Milyoner Olmak İster misiniz?

Boston şehrinde ölen bir sabun tüccarı, 10 milyon dolar bıraktı. Bu para, Boston şehri için harcanacak. Bir müsabaka açıldı. En güzel teklifi yapana bir milyon dolar verilecek!

★ Evlenmek bir tedavi midir?.. ★ Flört bir tuzak mıdır?.. ★ Hamasi resimler sergisi.. ★ Sürat delileri... ★ Çiçekler sizi güzelleştirir!

000022

Akbaba

Perşembe günleri çıkar. Siyasî mizah gazetesi

Sahibi: Yusuf ziya ORTAÇ

★★

25 Eylûl 1952 Perşembe ★ Cilt: 2, Sayı: 28 ★ Adres: AKBABA, Nuruosmaniye Caddesi, Numara 57. — İSTANBUL
Telefon: 21649

BİZE GÖRE

SARI ÇİZMELİ MEHMET AĞA'ya MEKTUP

Yazan: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Beni tanıyamadın, değil mi ağam?... Ne adımı duymuşluğun vardır, ne yüzümü görmüşlüğün... Yazın Anadolu kulümüne gelmez, kışın Serkl Doryan'a gitmez, hattâ arasıra Lebon pastahanesine, Melek sinemasına bile uğramazsın ki...

Ama, ben seni doğduğumdan beri görür, bilir, tanırım: Yüzün, gözbebeklerimde kırış kırış çizgilerdir. Sesin, kulaklarımda alev alev iniltilerdir ve kıyafetin, kalbimde liyme liymedir senin!.

Her adım başında seninle karşılaşırız Sarı Çizmeli Mehmet ağam: Bakarım, sırtında patlak bir küfe, alaca karpuzları doldurmuş, yaz güneşi altında yüzün mosmor, bir yokuş tırmanıyorsun... Bakarım, bir kış sabahı, gözlerin buğulu apartıman camında, el sallayacak bir hayal arıyarak geçmektesin!

Galatada hanın, Beyoğlunda dükkânın, Maçkada apartımanın yoktur ki, adın olsun, adresin olsun senin...

Senin sarı çizmen bile çıplak ayaklarında kurumuş dağ topraklarıdır.

Sen, vatan haritası üstünde, yüzde seksen varlığınla hâlâ meçhul bir Sarı çizmelisin, Mehmet ağam!

Ebesiz doğarsın, ilâçsız büyürsün, ve... doktorsuz ölürsün sen!

Yayıktan aldığın bir tokaç tereyağ benim, folluktan aldığın iki

— Ah, bu köylümüzdeki kumar iptilâsı!..

nimdir!

Köy kahvesinde, yılların eskittiği yağlı kâğıtlarla, bir.. bir paket değil, bir cıgarasına, bir tek köylü cıgarasına oynadığın iskanbilin adı, bizim dilimizde «kumar» dır. Koca İstanbul, başını hayıflana hayıflana iki yana sallıyarak sana yanar:

— Ah, bu köylümüzdeki kumar iptilâsı!......

Bilmezsin ki ağam, şehrin yeşil masasında senin bir yıllık - hayır, hayır - bir ömürlük bütçenin adı rakam değil, kelimedir:

— Banko!..

Bu iki heceyle bir cepten bir cebe kaç sarı çizmeli Mehmet ağanın nafakası aktarma olur?.. Okadar sayı bilmezsin ki, söyliyeyim sana!..

Bilirim ağacığım, bilirim: Tekel'in rakısı değil, Alpullunun şekeri bile sizin toprak çatınız altında «lüks» tür. Ama sen, bir şehirli düğününde iki kadeh içsen, şehrin bütün fazileti nutka gelir:

— Ah bu köylümüzde içki iptilâsı!..

Peki, ya senin hakkın Mehmet ağacığım, ya senin hakkın? Sen ki, yurdda Cumhuriyet ilân eden 101 pâre topla beraber «efendi» ilân edilmiştin: İnkılâp Türkçesinde senin otuz yıllık ismin «efendimiz»-dir!.

Ne dersin Sarı Çizmeli Mehmet ağa, acaba bu kelimenin mânasına kavuşturamıyacağımız için midir ki, bir yandan seni «efendimiz» ilân ederken, bir yandan da «bey» liği, «paşa» lığı ve «efendi» liği kaldırdık!

Hayır Sarı Çizmelim, hayır.. Okadarcığını biz de biliriz artık: Efendilik, ne toplar atılarak verilir, ne fermanlar yazılarak alınır. O, bir yaradılış işi ve bir tarih oluşudur.

Sen, asırlar boyu sabrın, kitbeleştirdiği çizgi çizgi alnınla efendi doğdun, efendi yaşadın, ve efendi öleceksin Sarı Çizmeli Mehmet ağa.

Gazetelerden: HÜKÛMET KÂR HADDİNİ KALDIRIYOR:

Belediye — Bundan sonra sana ben haddini bildireceğim!...

000823

Perdeler

Kumkapılı Bedros'un zevcesi Şazik dört kaşlı, gaga burun, duba kadar şişman biçimsiz bir Ermeni dususu idi.

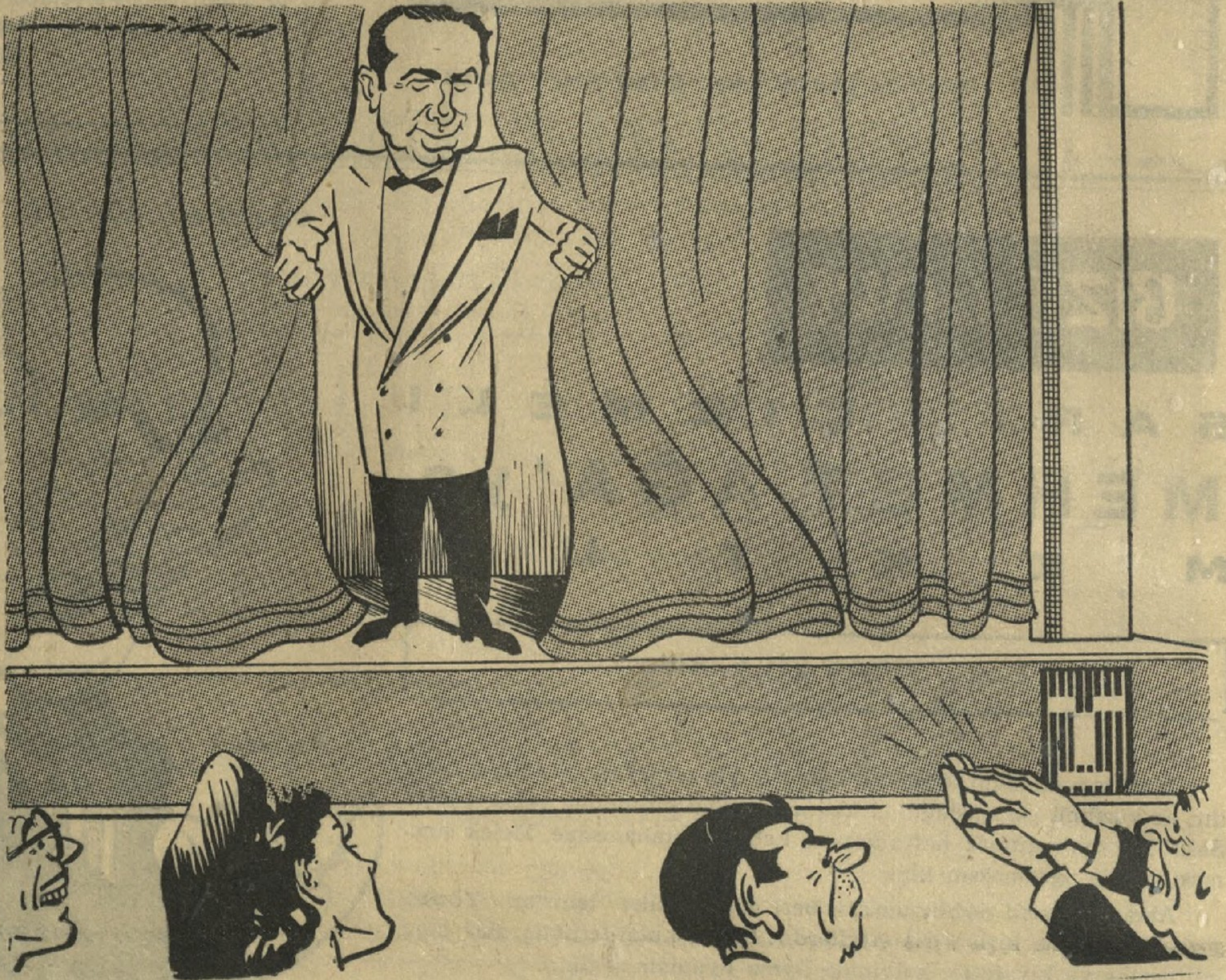
Bir ahşam, yatak odalarında, yatmak üzere iken kocasına dedi ki:

— Bedros, yavrus! Karşıki ki racı yoktur?. Cıp cıbıldak oloor da pencerenin önünde gezor... Onun için bu odaya perde almalıyız, ağnadin?

Lüzumsuz masraflardan daima kaçınan Bedros, bu pahalı zamanda perde almağa taraftar değildi:

— Şazik, dedi, onun kolayı var ise, nedir, biloorsun? Sen de bir iki gün cıp cıbıldak pencere de görün... O vakit, seni görmesin deyi perdeyi o takar!

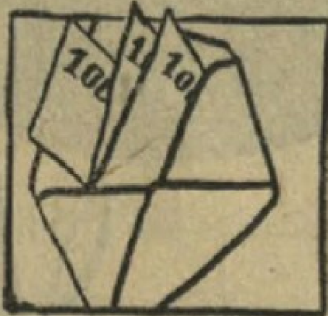
Şehir Tiyatrosu artistlerinden Vasfi Rıza Zobu, Demokrat Partiye girdi! — Gazetelerden —

— Oyunumuz particilik!...

☆ HAFTANIN PANORAMASI ☆

TAKSİM

Taksim nahiyesi müdürü Safa, bir İtalyan kadından beş yüz lira rüşvet alırken yakalanmış.

Bize kalırsa bu işte hafifletici sebepler çoktur:

1 — Nahiyenin adı «Taksim» dir. Eh, nahiye müdürü ne yapmış?.. Bulunduğu yerin ismine uygun bir muamele: Küçük bir taksim ameliyesi!

Pek zorlarsanız, buna «Sosyal adalet» diye son moda bir ad bile takabilirsiniz.

2 — Nahiye müdürünün adı «Safa» dır. Eh, bir nahiye müdürü maaşiyle nekadar safa sürülebileceğini artık siz düşününüz. Hele bu nahiye müdrü, Taksim gibi, safası çok bir yerin müdürü olursa...

Demek ki, bay müdür, taşıdığı isme uygun bir hayat sürmenin şartlarını aramaktan başka bir şey yapmamış...

Yoksa, o maaşla, bir nahiye müdürüne yakışacak ad «Safa» değil «Cefa» dır!

3 — Rüşvet veren kadın İtalyandır. Eh, insaf ile düşününüz: İtalyanlar, bizden koskoca Trablus'u, Bingaziyi almışlardı. Bizden de bir nahiye müdürü çıkmış, beş yüz liracık almış... Çok mu?

Buna «rüşvet» değil, olsa olsa «intikam» derler!

İSTANBULUN KURTLUŞU

6 Ekim İstanbulun kurtuluş bayramıdır: İşgal orduları bayrağımızı selâmlıyarak defolmuşlardı.

Gazetelerde okuduk: Vilâyet, bu şanlı bayramı kutlamak için bir program hazırlıyormuş.

Bize kalırsa, beyhude zahmet: Türk milleti, sevincini, resmî proğramsız daha iyi canlandırır.

Fakat, vilâyet ve belediye, mutlaka bir proğram hazırlamak istiyorsa kendisine yardım edelim:

★ İstanbulu susuzluktan kurtarma proğramı..

★ İstanbulu susuzluktan kurtarma proğramı..

★ İstanbulu asayişsizlikten kurtarma proğramı..

★ İstanbulu işsizlikten kurtarma proğramı..

★ İstanbulu pahalılıktan kurtarma proğramı..

★ İstanbulu evsizlikten, barksızlıktan, taşıtsızlıktan, etsizlikten, sütsüzlükten, yağsızlıktan, meyvasızlıktan, kontrolsuzluktan... hülâsa F. K. G. den kurtarma proğramı!

KÖYLÜ PARTİSİ

Köylü Partisinin Kadıköy şubesi Cumartesi günü açılmış. Tebri kederiz. Demek, ismine uyarak, şehirden köye doğru yayılmaya başladılar: Bugün Kadıköy, yarın Erenköy, öbürgün Arnavutköy.. Eh, kaç yıldır çare bulunamıyan köy dâvamız artık hallediliyor demektir. Köylülerimizin gözü aydın!

CİNAYETLER!

Okumadım, söylediler: Bir avukat, İzmir gazetelerinden birinin anketine cevap verirken:

— Cinayetler mi neden çoğalıyor? demiş.. Kadınların yüzünden!.. Göğüslerini, kollarını, bacaklarını çırılçıplak açıyorlar, erkek lerin aşkını, ihtirasını, kıskançlığını kamçılıyor.. Haydi arkasından bıçak, tabanca, ölüm!

Sayın hukukçunun hakkı var: Bütün suç kadınlardadır. Habil ile Kaabil'i unuttunuz mu?.. İlk cinayet bile onların yüzünden çıkmadı mı?.

Bunun bir tek çaresi vardır. Hayır, hayır, kadınları tekrar çarşafa, peçeye ve kafes arkasına sokmak değil, kadın neslini ortadan kaldırmak!

Öyleyse, insanlığın rahatı, huzuru, saadeti için, Allahını seven erkekler silâha sarılsın!.

000024

G E L

— Sen de mi cinayeı işledin?
— Ne münasebeı reis bey, ben o kadar modaya düşkün değilim!...

(Halen Avrupada, senelik iznini tetkik seyahatinde, kongrelerde eğlenmekle (!) geçiren sevimli valimiz Fahrettin Kerim Gökay'a telsizle gönderilmiş bir feryatnamedir:)

Gel ey serv-i hirâmân, mâye-i ârâm-ü hâbımsın

Diyen şair Nedim, bu mısraı hiç şüphesiz üç yüz sene sonra senin Avrupa seyahatiyle bizleri hasrette koyacağını bilerek söylemiştir. Mekânı cennet olsun!

Altında mı, üstünde midir cennti âlâ

Diye İstanbulun üstünün cehennem, altının cennet olduğunu daha o zamandan bildiği için, şimdi herhalde cennettedir.

Evet, ey servi boylum! Artık yeter! Firkatin cana tak dedi. Sen, bizim rahat ve huzur içinde uyumamızı isterdin; sen gittin gideli uyku gözlerimize haram! Çünkü ne gece tatbikatları yapılıyor, polis motosikletleri patır patır uykumuzda bize ninni söylüyor, ne seyrüsefer ışıklarına aldırış eden kaldı, ne de kasaplarla bakkalların gözlerini oyup kulaklarını, burunlarını doğrayan...

Sen gittin gideli sessiz, sadasız uyumak mecburiyeti bizim rahatımızı kaçırıyor. Işıklı geçitlerden sıralı geçmek için kendimizi sıkmadığımız için neye uğradığımızı şaşırdık, sinirlerimiz boşandı âdeta... Hele kasaplar, et fiyatlarını kendiliklerinden indiriverdiler...

Hangi birini sayayım? Şehrin şirazesi bozuldu. Hırsızlar polisleri, mahpuslar gardiyanları kovalar, yaralar oldu. Gel! Gel artık da bütün heybetinle bir görün! «Polis evlâtları» gibi eroin fabrikatörleri de seni dört gözle bekliyor: Güzel saklambaç oynardınız. Tebdil gezdikçe onlar seni tanırlardı. Şimdi ise her gün bir fabrika meydana çıkarılıyor. Şehir çileden çıktı üstat! Yetiş..

Evet, yetiş ya hazreti pîr!

NOT: Bu feryadı duyan hazreti Pîr pazartesi günü yetişmiştir!

DÜN

Sesi nefret uyandıran bir kadın okuyucu, dışarlık kasabalarından birinde sözüm ona konser veriyordu. Tesadüf bu ya... İlk okuyacağı şarkının ikinci mısraı:

«Onun bulunduğu yerde elbet güzel söylerim» di. Kadın bu mısraa gelince dinleyicilerden birinin sesi duyuldu:

— Ne duruyorsun? Oraya git!.

İZİN

Küçük Ahmedin annesi ikiz doğurmuştu. Ertesi gün Ahmet, sevinç içinde mektepten döndü.

— Anne, dedi, öğretmen bana izin verdi, yarın mektebe gitmiyeceğim...

— Kardeşinin doğumunu mu söyledin öğretmene?

— Hayır anne, okadar aklım yok mu benim? Bir tanesini söyledim. Öbürünü de haftaya söyliyeceğim...

Serpintiler

Sebebi varmış

Ev satın alıyordu. Bir hayır sahibi dostu:

— Sakın o evi alma, dedi, kim alırsa sahibine felâket getirmiştir..

Adam güldü:

— Ben de onun için alıyorum ya zaten, dedi, karımın üstüne yapacağım!

ŞANTAJ

Yanında çok güzel bir kadın vardı. Fotoğrafçı şıp-şak resimlerini çekti.

— Kaça?

— Tanesi 150...

— A... Bir poz resme imkânı yok bir buçuk lira veremem!

Fotoğrafçı boynunu büktü:

— Siz bilirsiniz bayım, dedi, hanımefendiye götürürsem, on msi lini alırım!

TEFTİŞ

Müfettişlerden biri hapishaneye girdi ve kimseleri göremedi. Baş gardiyanı çağırttı:

— Hani mahpuslar?

— Bir alay itle kim uğraşır bayım, hepsini kapı dışarı ettim... Amma merak buyurmayın, kaçmazlar, yemek vakti hepsi gelirler.

— Bukadar parayı kocandan nasıl koparabildin?
— Anneme dönüş parası lâzım, dedim, bütün cüzdanını boşalttı!...

900025

İstanbul Notları

Baygın bakışlı sabık kral!

Bir Avrupa turnesine çıkan gazeteciler arasına tesadüfen katılarak Capri adasına geldikten sonra onları kaybedişim, bana hiç değilse bu röportajı sağladı. Sen umum müdür müsün be adam, ne işin var Avrupa turnesinde? diyeceksiniz ama, hakkınız yok. Her gazeteci Abidin Daver değildir ki ikide bir Amerikalara, Hindiştanlara, İsveçlere çağırılsın. Yahut, her meslekdaş birkaç yerde idare meclisi âzası olamaz ki, tetkik seyahatine çıksın. Biz de hayatımızı kazanabilmek için hava oyunu oynuyoruz: Vapurlara kömür mü verilecek? Kendi vasıtalarımla en kısa zamanda naklederim deyip, yine Deniz

Bankın vasıtalarını kullanarak aradaki nakliye ücretinden çöplenirken... (eyvaah... meslek sırlarını faşediyoruz galiba). İşte öyle birşeyler dolayısiyle kömür yüklediğimiz bir vapurda kalıverdim. Eloğlu memur da altı ayda sekiz defa yerini değiştiriyorlar, yine gık demiyor. Vapurda kaldık diye kıyamet mi koparacağız? Tesadüfen gemide bir gazeteci kafilesi vardı. Aralarına katılıverdim, oldu bit ti. Şimdi zaten herşey böyle oldu bittiye bakıyor. Onu becerebiliyor musun? Karada ölüm yok demektir sana...

Neyse, radyo gazetesi gibi lâfı gevelemiyelim de sadede gelelim. Capri'yi dolaşmak üzere biraz çıktım. Saatim memleket saat âyarına göre olduğu, gemi de kırk yılda bir vaktinde kalkıverdiği için, kalakaldım orada... Çekirdekten yetişme meslek adamı duruma C. H. P. gibi açıkgözcesine intibak eder, taşın suyunu çıkarır. Ben de öyle yaptım. Aklıma, baygın bakışlı kumarbazla, sabık Mısır kralı, kraliçe Feridenin esbak kocası ve müstesna veliahdi saltanatın mutena babası Faruk'la bir konuşmak geldi. Nerde arasam?

diye tereddüt bile etmedim. Malûm üç türlü hanenin birinde olacağı şüphesizdi. Lâkin ilk defa, detektifvârî tahminlerimde yanıldığımı esefle söylemeliyim. Tekmil haneleri dolaştım, hiçbirinde yoktu. Adam, dedim, nasıl olsa buluruz. Önce bir denize gireyim... deyip plâjın yolunu tuttum. Bir de ne göreyim? Haşmetli orada değil mi? Tabii, şimdi haşmeti yalnız göbeğinde... Soyunup dökünmüş, genç irisi değil de, adam azmanı şeklindeki heybetini kumlara yaymış. Gözünde siyah güneş gözlüğü, başında da fesi.., Hemen tanıdım. Lâkin yanına sokulmak o kadar kolay olmadı. Üç sıra muhafızı, mayolarla kumlara uzanmışlar, etrafında, yalancı inci kolyeler gibi, üç dizi halka teşkil etmişlerdi. Haramzade'nin , haremzedeleri... Hepsi birbirinden tombul, yağlı, endamlı Mısır dilberleri... Aralarından geçmek için yaklaşıyorsunuz, değil mi? Biri, mükâhhal iri gözlerini bayıltarak bir bakıyor ki, canlar dayanmaz. Haydi o tarafa rotayı kırıyorsu nuz. İnsan, zikzak gitmekten kırk yıllık ayyaşa benziyor. Hazret nefsini müdafaa etmenin kolayını bulmuş, herhangi bir tecavüze en tesirli yoldan istikamet değiştirtmenin sırrını keşfetmiş...

Üç halkalı müdafaa sistemini bazuuka darbeleriyle yararak atom-kızların arkasına geçtim ve sabık krala sancak tarafından rampa ettim.

— Dahilek yâ sultan ibni sultan, ibni sultan, ibni sultan, ibnisultan, ibni sultan...

Adamın sultan babalarını kim bilir ne kadar sayacaktım ama, kendisi mâni oldu:

— El'ârifü yekfihul'işârah... buyurdu. Zatı âlinizle nerede tanışmıştık? Montecarlo da mı?

Nice'de mi? Roma'da mı? Cenova'da mı?

— Hiçbirinde değil. Esselâm yâ seyyidülmü'minin...

— Esselâmün'aleyküm yâ ahi... Maşaallah lisan-i arabdan bırınjisiniz...

— Memlekette şimdi ileri cereyanlar kuvvetli. Biz de Arapçayı öğreniverdik.

— Güzel, şok â'lâ ve ra'nâ.., Emriküm?

Bunu sorarken iri pençeleriyle göbeğini avuçlayıp sağa aktardıktan sonra kendi de güç belâ sağ tarafa döndü. Hayretle baktığımı görünce:

— Zahmetli, şok zahmetli... emmâ bir tarafta kalırsam, kısmı diğerim güneş görmez. Sonra bizim seyyide kızajak...

— Efendimiz, bendeniz muhabirim, dedim. Gazeteciyim...

— Ya... demek siz curnalji ha?

— Yok, estağfurullah, muharririm. Sizinle röportaj için tâââ İstanbuldan kalkıp geldim.

— Hoş geldi, safalar getirdi. Ben külliyen memnun. Tayyib keyfe?

— Elhamdülillâh.. Ya siz nasılsınız?

— Biz fena yâ efendi... şok fena. Cinsi lâtif mâfiş... Nerde Mısriler, nerde lâtinler... Topu topu elli altı adet dildade kaldı.. Yetmiyor... Sonra burada yok kumar. Eskiden oynar, güzel güzel kaybederdim. Şimdi lâzım kazanmak Emmâ vuelâkin yolajak enâî nerde?

Ellerini çırptı. Haremzedeler hemen seğirttiler:

— Efendiye şerbetler sununuz. Hanginizi beğenirse mahbubesi olunuz!

Vaziyet müşkilleşiyordu. Kral hafiften bıyık bükmeğe başlamıştı. Kime olduğunu anlıyamadım ama, bunun mânası mülâkatın sona erdiğini bildirmekmiş. Son bir iki sual sormadan nasıl yakasını bırakırdım?

— İstikbal için ne düşünüyorsunuz majeste?

— Kimi istikbal için? Bir azdan Pulli bey gelejek, vuelâkin ben onu istikbale kıyam etmez. O kendi gelir, gizli vazife bitince...

— Bir daha Mısıra dönmiyecek misiniz?

— Mısır bana dönmedikçe lâ vallah...

Bununla ne kasdetmişti, pek anlıyamadım, ama soramadım da. Mısır beni çağırmadıkça demek olabileceği gibi, benim kadar büyümedikçe mânasına da gelebilirdi bu söz.

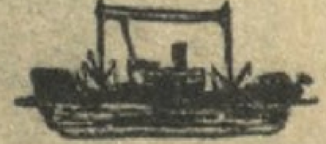
— Servetiniz bitince ne yapacaksınız?

— Ticaret...

— Pamuk ticareti mi? Hurma mı?

Cevap vermeden, mütebessim nazarlarla maiyyet muhafız kıtasını bir teftiş etti. Baygın gözleri yağlı, etli bir esmer güzelinde yapışıp kaldı. Baktım hatunun da gözleri süzülüp rengi döndü. Daha fazla bekleyip nahoş sahnelere şahit olmamak için selâmeti suya dalmakta buldum. Ben yüzerken, onlar hâlâ mart kedileri gibi birbirlerini süzüyorlardı.

İstanbul muhabiri

CENNET VE SAADET

İki kişi Beyoğlunda yürüyorlardı. Birincisi rastladıkları çirkin bir kadını takdim etti :

— Daire arkadaşım Cennet hanım.

Kadın ayrıldıktan sonra, onunla tanıştırılmak bahtsızlığına uğrayan :

— Vallahi dostum, dedi, ben bundan sonra çekinmeden günah işliyeceğim.

Beriki sordu :

— Niçin ?

— Cenneti gördük, birader, cehennem ondan çirkin olacak değil ya...

Az ilerde, başka bir çirkin kadını ikincisi birincisine tanıştırdı :

— Akrabam Saadet.

Yine yalnız kaldıkları zaman, bu defa öbürü kararını bildirdi :

— Ben de sonuna kadar mesut olmamağa razıyım!

□

ÖZÜR

Müjgân, son günlerde iyice işi azıtan kızına nasihat veriyor.

Genç kız:

— Evet, anneciğim, öyle söylüyorsun ama, dün akşam Sami kapımı itip zorla odama girdi, ne yapabilirdim?

— Kapıyı kilitlemeliydin...

— Kilitledim, ama o içeri girmişti...

□

ŞECAAT ARZEDERKEN...

Bayan Jale yeni hizmetçiye sordu:

— Demek, şimdiye kadar yalnız iki yerde hizmetçilik ettin?.

— Evet efendim!...

— Son bulunduğun apartıman da nekadar durdun?

— Tam yedi sene!..

— Elinde bonservisin var mı?

— Çok... Yüz taneden fazla!

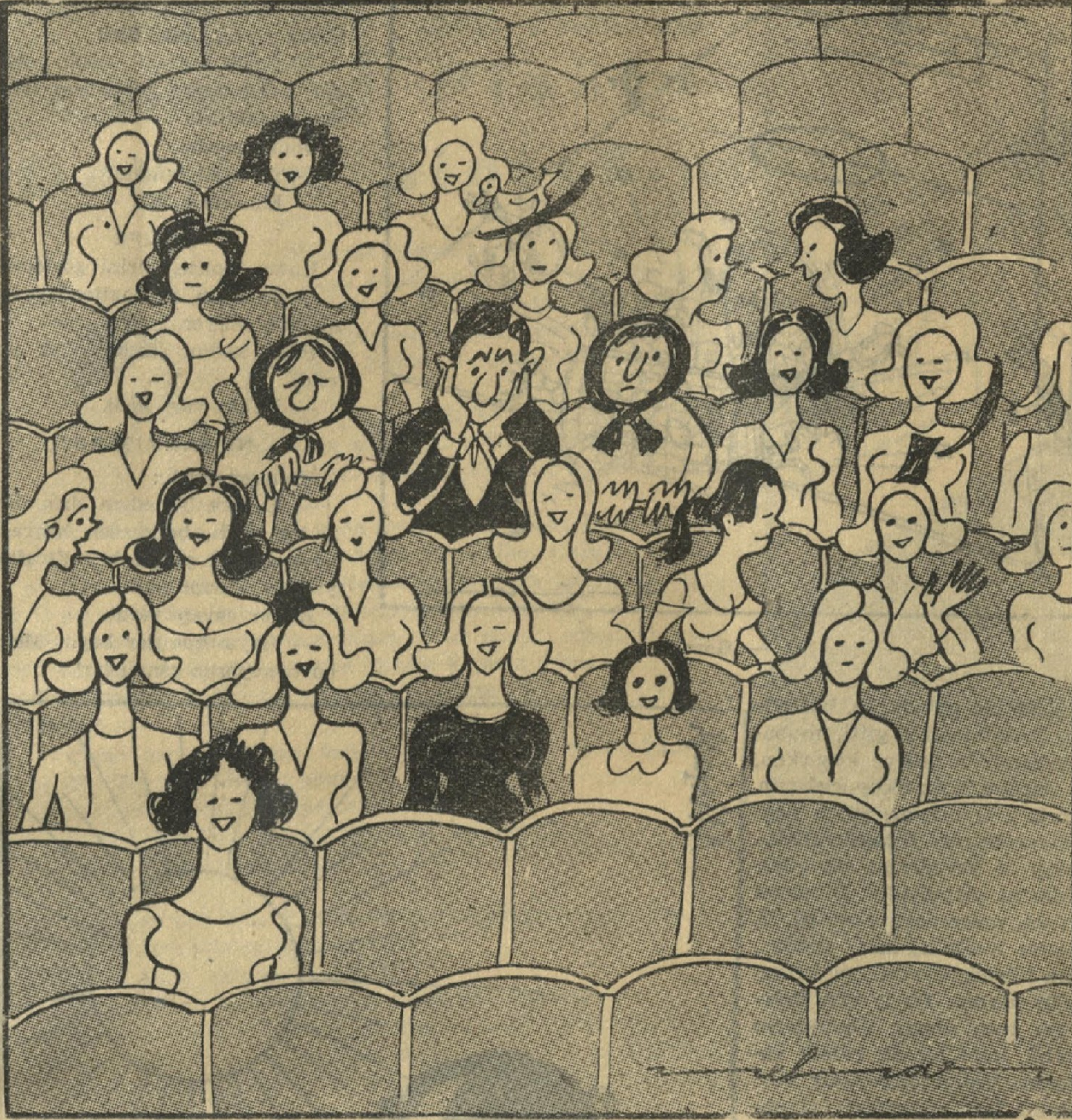
600026

Bizim Yıldızlar

Sezer Sezin — Sahneden önce filim sanatımızın hakiki yıldızlarındandır. Bir kusuru var: fotojenik değil. Yani, resimleri iyi çıkmaz. Siz onu perdede görür beğenirsiniz ama, kendisini görseniz hayran kalırsınız. Resimlerinden çok daha güzeldir. İki güzel nüktesi var: biri, Müzeyyen Senar'ın sesi ve edâsiyle şarkı söylemek... İşitseniz na'rayı basacağınız gelir... Öbürü de Cahide Sonku'nun taklidini yapmak! Bir gün Cahide, Maya galerisindeyken içeride birinin kendi sesiyle konuştuğunu duyunca Adalet Cimcoza:

— Plâğımı mı çalıyorsunuz? Halbuki bu sahneyi plâğa vermemiştim! demiş. Sezer Sezin olduğunu anlayınca bayılmış, ama nezaketen... Çünkü yalnız kalınca sahiden düşüp bayılmış diyorlar. İnanmak için, oynanan sahnenin ne olduğunu bilmek lâzım...

Talihsizlik!..

Hamiyet Yüceses

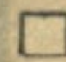

Her mevsimin bülbülü: Hamiyet

Üç vasfı vardır, ikisini isim olarak almış, birini kendine saklamıştır. Hamiyetli hatundur Toplantılarda şarkı okumak, gazel atmak, hattâ sevmedik lerının canına okumak gibi hamiyet alâmetleri gösterir. Sesi yücedir. Bu yüzden hangi şarkı olursa olsun biçimine getirip arada bir gazel atmağa bayılır. Bu yüzden vaktiyle kendisine İstanbul Radyosunun arka kapısını gösterdikleri zaman kahkahalarla gülmüş ve üçüncü meziyetini kullanmıştır: Devletlim... Ya, Hamiyet ablamız, devletli kadındır. Tekrar radyoda okumağa başladığı zaman, gerçi biraz da radyoya okuduğu için, sızıltı edecek oldulardı da, şahane gözlerini devire devire: «Ben buraya devlet kuvvetiyle girdim; beni ancak süngü kuvveti buradan çıkarır» cevabını vermiş, muarızlarını şapa oturtmuştu. Onun için devletli kadındır diyoruz ama, bu kuvvetini öyle her vesileyle göstermez.

Hamiyet Yüceses'in sesi, piyasa musikisine Nugget cilâsı tesiri yapmıştır: Öylesine ayna gibi parlaktır. Dut mevsimi hariç, bülbül gibi şakıdığını duyan avcılar derhal çifteye davranır, fakat bülbülün sesini teşhis edince, av hayvanları gurupuna dahil olmadığından, vazgeçerek sözü âşıklara bırakırlar. Max Factor markalı zarif tebessümünü koklıyanlar anason kokusuna muafiyet kazanırlar.

Yüceses'imizin yücelmesi sesi sayesinde olduğu gibi, Allah nasibetmesin, düşmesi de herhalde o yüzden olacaktır Atasözü malûm: Bülbülün çektiği,. Ama her bülbülün mü? Orasını siz tahmin edin gayri...

Tebdil meselesi

Vapurda, seyyar çalgıcılardan biri, gayet bed bir sesle hem keman çalıyor, hem de korkunç bir şekilde şarkı söylüyordu. O sırada bir satıcı:

— Nane şeker... Havayı tebdil ediyor... diye sokuldu. Hamiyet Yüceses:

— Ver bir külâh, dedi, bu havayı da tebdil ediyor mu bari?

ORTA MALI

Bir dakika:

Değil mi ama?..

Bizim sevimli F.K.G. profesör oldu, aldırmayıp alaya aldılar.

Bizim sevimli F.K.G. Ordinaryüs oldu, alaya aldık. Yesilâyı kurdu, alay ettik. Seyahata çıktı, umursamadık. Yetmiş iki cemiyetin azası, başkanı oldu, bana mı demedik. Vali oldu, hücum ettik. Lejyon Donör nişanı verdiler, onunla bile alay ettik. Şimdi de milletlerarası içki düşmanları cemiyeti onu kongre başkanı yapmış, idare heyetine seçmiş, bizde yine ses sada yok.

Kuzum, sormak ayıp olmasın ama, bu adam bize yaranmak için daha ne yapsın diye bekliyoruz ? Ne zaman onun kadrini bileceğiz ? Şair Baki'nin dediği gibi, «seng-i musalla» da mı?— D.N.

000027

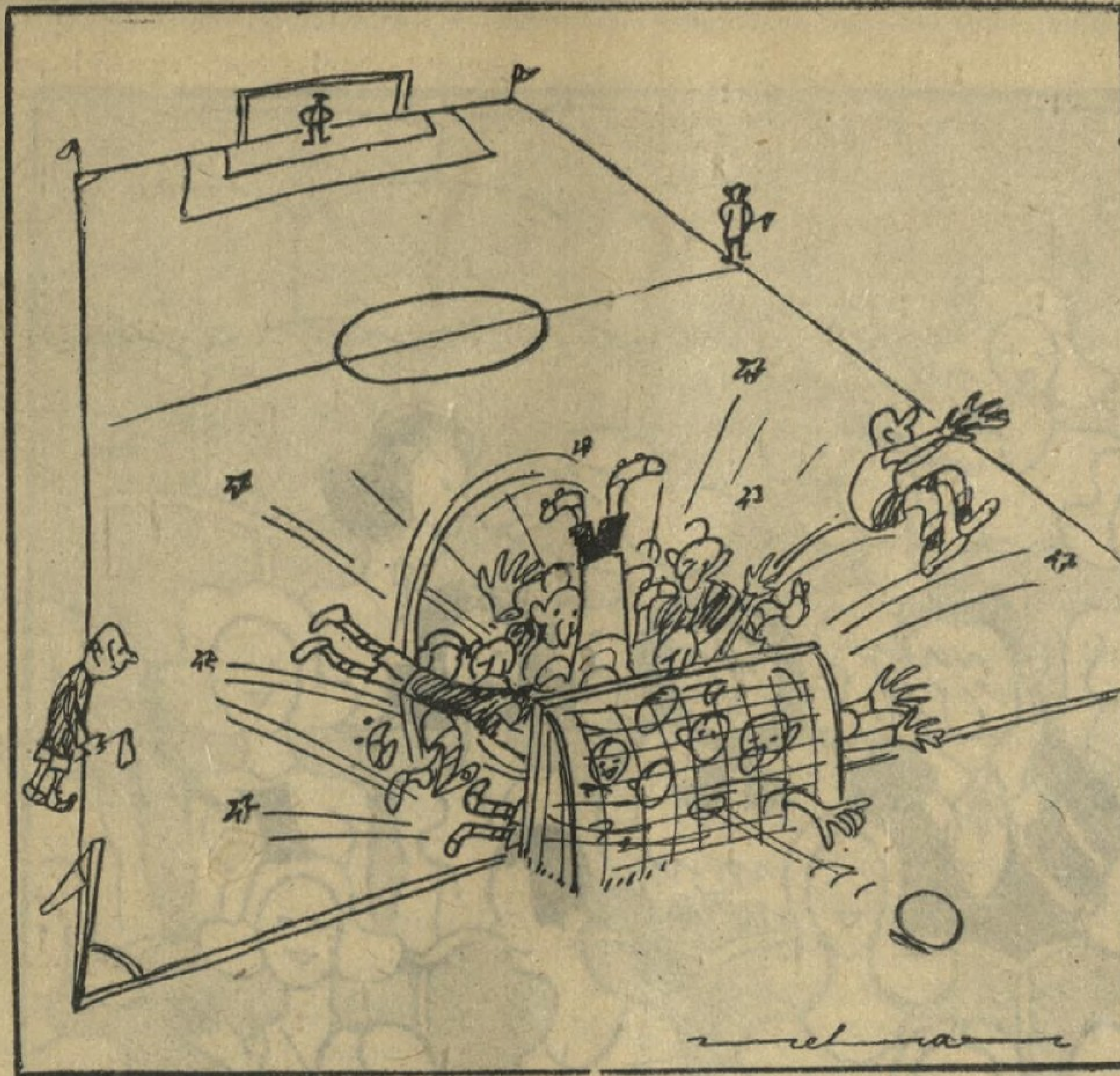
Spor

Dünkü Maçın Tenkidi

Beynelmilel basket turnuvası olanca haşmetiyle devam ediyor. İnsanın bu yaşa gelip de çocukların vücutlarındaki canlılığa hayran olmaması kabil mi? Velâkin heriflerin çoğu iki seksen boyunda. Biz, doğrusu onlara yalnız Uzun Ömer, Çoban Mehmet gibi oyuncular çıkararak karşı koyabiliriz. Sonra bizimkiler, sıkışınca kılçık atmasını, ters paça dalmasını, hakeme karşı çaktırmadan brarule çekmesini beceremiyorlar. Varsa yoksa bostan beygiri gibi dolaşıyorlar. Böyle de olmaz ki acanım... Arslanlarımızın nefesi fena değil öyle, ama, çocuklar canlarını biraz olsun dişlerine takmasını öğrenmeliler... Senin basketbol dediğin nedir ki? Topu şööööyle yakalayıp, böööyle aşırarak, hooop, baskete fırlatacaksın. Anlatamadık gitti, mubarek antrenörlere bir türlü... Ben Longchamp'da ikiliye koşarken, affedersiniz muhterem dinleyicilerim, pardon, aziz okuyucularım, kendimizi de yarış atı yaptık, övünmek gibi oluyor, sütçü beygiri ne günde duruyor değil mi ya? diyeceksiniz. Estağfurullah... Ha... ne diyordum? Laris'te Longchamp at yarışlarını seyrederken cokeylerin nasıl attan ata sıçradıklarını görmüştüm. O zaman yaman bir Frenk karikatürcüsü vardı da, mecmuaya çizmişti. E, şimdi o heriflerin çevikliği nerde, bizim hantallığımız nerde... Böyle olmaz canım bu işler. Çocukların hüsnü niyetini iyi istikametlere sevkedelim de başarılı neticeler alalım. Bu iş için Belediyeden tahsisat alabilirsem benim için fena olmaz. Çocukların sayesinde şöyle bir, efendime söyliyeyim, hani biz de evlâdı vatana, memleket ve millete faydalı oluruz. Vatan hizmetidir bu.

Sözün kısası, bizim basketbol takımı fena oynamadı. Oynamadı ama, bizimkilerin oynayışiyle onların oynayışı arasında öhöööv, dağlar kadar fark var. İnşallah bir dahaki sefere bu farkın ne olduğunu anlatırım sizlere, efendim.

Radyo spor tefsircisi (dilediği gibi) ve Şehir Meclisi Üyesi, kalantor hovardalardan Eşref Şefik Atabey Ağabey

— Gooollll!...

Tanımak...

On yıldır görüşmemişlerdi. Sokakta rastlaştılar. Biri:

— Aman yarabbi, dedi, nekadar değişmişsin! Az kalsın tanıyamıyacaktım.

Öbürü sordu:

— Ya nasıl tanıdın?

— Elbiselerinden!

VAZİFE

Kadın, polise, birini gösterdi:

— Şu adam, iki saattenberi beni takip ediyor...

Polis, kadını süzdü. Çok güzeldi.

— Hakkı var! dedi.

NE SANMIŞLAR?

Komiser sordu:

— Demek bu adam sizin üzerinize atıldı, belinizden kavradı, ve boğmağa çalıştı ha? Etraftan yetişen olmadı mı?

Kadın cevap verdi:

— Hayır komiser bey... Mambo oynuyoruz sanmışlar!

Bu Haftaki Maçlar

DAĞCILIK VE SU SPORLARI

«Dağa çıkan kurt» müellifi Halide-Edip-Adnan-Adı-var, yok, her ne hal ise; eski kurtlardan olduğu cihetle demir değnek, demir çarıkla İstiklâl mücadelesinin unutulan Halide onbaşısını diriltmek için yeniden dağa çıkmağa karar vermiştir. Kendisine «Dağ yolu» müellifi ve Türk ocakları kurucusu Hamdullah Suphi Tanrıöver kılavuzluk edecek ve geçmiş günler yeniden yaşanmağa başlanacaktır. Genç dağcılarımıza başarılar dileriz.

Su sporları federasyonunun tertibettiği son Moda yelken yarışlarında tek erkekler finalini Raif Yelkenci kazanmış, lâkin rüzgâr altında kulaklarından da istifadeye kalktığı iddia edildiğinden, favl sayılarak yarış iptal edilmiştir

ATLETİZM

Meşhur edebiyat tarihçisi, Dış İşleri Bakanı, yeni Osmanlıcacı Fuat Köprülü, ki birçok işlerde olduğu gibi dilciliğin de piridir, bu kelimenin aslen atlat-tez'den geldiğini isbat edeliberi, koşulardan ziyade atlamalara ehemmiyet verilmeğe başlandı. Ezcümle yüksek atlamada bizzat Köprülünün, uzun atlamada uzun lâkabiyle maruf Baltacıoğlu'nun, tek atmada Osman Nihat Akının tesis ettikleri rekor bugüne kadar kırılamamıştır. Beden Terbiyesi teşkilâtına topyekûn vekâlet eden Tevfik İleri bu meseleyi önemle ele almış ve atlatma işlerinde mütehassıs sporcu yetiştirmek üzere gerekli tedbirlere başvurmağa başlamıştır. Neticesi yakında günlük gazetelerle ilân edilecektir.

YAZISIZ!..

DAVET

Hayri İççek, sevgilisiyle sinemaya gidiyordu. Gişede sıra beklerken dostu Ahmet yanına geldi:

— Ne bekliyorsun? diye sordu.

— Sevgilimle sinemaya gideceğiz de, bilet alacağım...

— Hıh, sende akıl ne gezer... Ben sevgilime sinemanın holünde randevu veririm, biletini almaktan kurtulurum...

Hayri İççek düşündü:

— Ama o zaman, dedi, yalnız kendi biletini alır, seninkinin parasını sen vermeğe mecbur olursun ya!..

Bu Hafta Siz Halide Pişkin Değil misiniz?..

Vapurda daima tenha köşeleri ararım. Âşık falan olduğumdan değil. Düşünüp de ne yapacağımı? Bu zamanda Bakanlar bile hiç bir şey düşünmüyor. Dünyanın tasası beni tutmadı ya... Maksadım, başım dinç kalsın diye...

Geçen akşam da böyle bir kenara çekilmiş köye gidiyordum. Karşımdaki sırada bir kadınla bir erkek oturuyordu. Başka da kimse yoktu.

Kadın dediysem öyle pek genç sanmayın... Daha görür görmez gözüm ısırdı: Halide Pişkin! Yanındakini de tanıdım: Gaga burnu, koca gözlüğü, kısa boyu, badi ayaklariyle tanımamağa imkân var mıydı? O da sabık Ses Opereti artistlerinden İhsan Balkır... Ama, tabi' hiç tanımamazlığa geldim. Neme lâzım? Kim olursa olsun, yanyana giden bir kadınla erkeğin ortasına girmek hoşuma gitmez...

Konuşuyorlardı. Tabii dinlememezlik edemedim.

Kadın:

— Çocuk doğurmuyorsam kabahati kendinde ara herif! diyordu; git kendini Tezveren Dedeye okut!.

Adam, hafiften mukabeleye çalışıyordu:

— Evdeki öteberiyi okutmaktan vakit kalıyor mu ki...

— Öyleyse Tastistoran yut...

— O da ne?.

— Ak anber besbelli... Ben ne bilirim kadınlığımla ayol? Sen erkek olacaksın, sen bilsene böyle şeyleri?

— Allah Allah... Canım şart mı?..

— Bilmem... Şu haline bakanlar Allah için söylesin!

Deyip, kadın yüzüme bakmaz mı? Hemen başımı çevirdim. Tiyatro mevsimi başlıyor ya... Anlaşılan, Halide Pişkin yeni bir eser provasına çalışıyordu. Meydanı tenha bulunca ne yapsın? Derken perde, yahut sahne değişmiş olmalı; çünkü konuşmaların şekli başkalaştı:

— Yavaş söyle kaltak... Burası tiyatro değil, herkes duyacak..

— Ağzını bozma... İki parmağımı soktum mu, ağzını kulaklarına kadar yırtarım sonra...

— Sus, sen de... Radyo gibi dır dır ne söyleniyorsun?

— Sıkı geldi değil mi... Haydi, haddin varsa bas git bakalım; Şehir meclisi üyesi kılıklı seni... Ulan, seni aldığım zaman açlıktan nefesin kokuyordu, miskin... Beş sene varımı yoğumu sana yedirdim. Saçımı süpürge ettim.

— Belli, süpürgeden farkı yok zaten...

— Münasebetsiz... Şimdi ağzımı açarsam...

— Aman açma, kokusuna dayanamam...

— Ne kokusuna?.

— Ağzından çıkan eczahane kokularına...

— Terbiyesiz...

— Terbiyesiz sensin, hoşt, köpek...

— Utanmaz, arlanmaz! Hiç kadına köpek denir miymiş?.

— Yani dişi köpek!

— Sen de insan mısın zaten... İnsansın zanneden bana gelsin de senin kulaklarını göstereyim...

Gayri ihtiyari kendimi tutamadım, gülmeğe başladım. Onlar oralı değillerdi bile. Yok, Komedi tiyatrosu yeni mevsime bu eserle girerse muhakkak hasılat rekorunu kırardı. Kadın söylenmeğe devam ediyordu:

— Kaldırımda, mitil gibi şilte üstünde yatmaktan sesin kısılmamış mıydı ben aldığım zaman seni? Benim kapımda karnın doymadı mı, nankör?.

— Hayır. Benim karnım belediyenin kapısında doydu......

— Ne münasebet?

— Tabii... Çöpçü kadrosunda görünüp beş on kuruş aldım partimiz sayesinde...

— Dalkavuk, çanak yalayıcı, alçak...

Artık kendimi tutamadım. Kahkahayı bastım. O zaman ikisi de benim orada olduğumu farkettiler. Baktım olacak gibi değil, ister istemez vaziyetimi izaha mecbur oldum:

— Tebrik ederim. İkiniz de rolünüzde çok muvaffak oluyorsunuz!

Sanatkâr — Şöyle bütün servetimi içine alabilecek bir kasa istiyorum...

— Servetiniz çok mu?.

— Evet, yığınlar dolusu alkış!...

Erkek şöyle bir etrafına bakındı:

— Bize mi söylüyorsun?

— Tabii...

— Ne söylüyorsun?

— Tebrik ediyorum..

— Neyi tebrik ediyorsun?

— Rolünüzü...

— Rol da neymiş ki? Sen bizi oyuncu mu sanıyorsun?

Bu sefer daha sunturlu güldüm:

— Numarayı bırakın yahu... Kim görse sizin Halide Pişkinle İhsan olduğunuzu anlar...

— İşte şimdi haltettin dayı.. Bu kadının adı Ayşe, benimki de Süleyman... Öbürlerini nerden çıkardın?

— Saklamayın yahu... Beni kandıramazsınız... Muhakkak yeni oynıyacağınız tiyatroyu ezberliyordunuz...

— Ne tiyatrosu be; deli misin sen? Bu Ayşe, ben de Hilmiyim, diyorum sana...

— Ay, siz rol yapmıyor muydunuz? O küfürler, cinaslar...

— Uzatma ağabey.. Biz yemeyiz bunları. Bu kadın Ayşe, karım. Ben de Hilmi... Bas bakalım!.

Bir de dikkatlice bakınca ne göreyim? Kadın Halide Pişkinden daha genç, erkek de açık kumral değil mi?

Artık, ondan sonrasını ne siz sorun, ne de ben söyliyeyim!...

— Kulak Misafiri —

HAYRET!

Büyük tiyatro artisti Talma'nın kendisine vasiyetnamesinde bir çöp bile bırakmadan ölüp gittiğini öğrenen aktör Campigny, pek şaştı:

— Hayret doğrusu, dedi, yirmi senedir günde üç övün evinde yemek yedirdiği bir adama karşı böyle davransın ha!...

000029

Tebdil-i Kıyafet

Dördüncü Mûrad Han misâli
Tebdil-i kıyâfet etti Vâli

Tebdîl-i kıyâfet etmesinde
Vardır n'ice bir murâd-ı âli

Maksûdu fakat şudur denilemez
Herkes düşünür bir ihtimâli.

Zannımca tesettür etmek üzre
İcâd ediyor bu karnavâli

Esbâb-ı adîde var bu işte
Etrâfın o yolda kîl ü kaali

Halkın bu kılıkla önlenirmiş
Günden güne artan infiâli.

Bin bir sözü var ki sözde kalmış
Bîn bir daha eyliyor tevâli

Kostümle mahalleden geçilmez
Toz toprak içindedir havâli

Hâlâ gözü asma köprülerde
Düz yolda harâb iken ehâli

Jandarma, polis ve bekçilerle
Serhoşların artıyor cidâli

Şimden geru bâş ucunda yaksın
Mûm eyliyerek yeşil Hilâli

Olmakta Balık Pazarlarında
Es'âr işi her dakika gaali

Her ân etiket değiştirirler
Bakkal-ü, çakkal-ü kabzımâli

Kaabil mi görüp tahammül etsin
Vâlî-i vilâyet işbu hâli

En doğrusu göz yumup da geçmek
Var yoksa döğüşmek ihtimâli

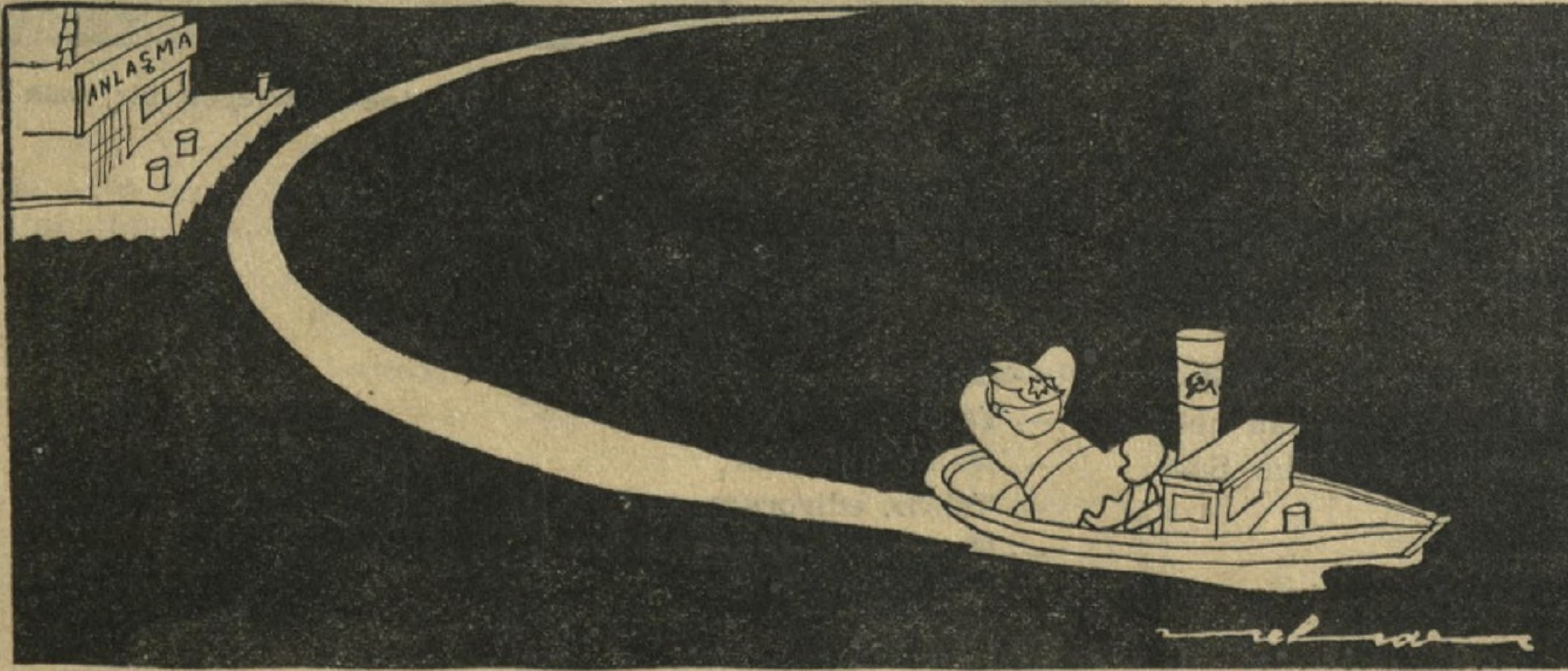
Artık yakışır mı söyleyin siz
Vâlî beye bozmak i'tidâli

Bir pencerelik vücûda yâ Rab
Dar gelmede şimdi Bâbı-âli

Tebdîl-i kıyâfet eylemekle
Gizler o cemâl-i bâ kemâli

Ancak tanısın yeter Siyâsî
Üstâdı zamânenin ricâli.

SİYÂSÎ

Dalgın kaptan!...

Memlekete Nâme

Gözünü sevdiğim ağam,

Aha sizden haber almıyalı yıl oldu. Nettiğiz, nirelerdesiğiz? Bizi sorarısan karasabanı dehledik, Mendiresin motoru sayesinde toprağı garman çorman ediyoruk. Bıldırınkinden çoh mahsul aldık. Sebebini sorarısan her zabahınan gahtığımda tarlıya varıp «buğdalar çıhın, torpahtan geçin, yohsa gelicek seçimde Halk Partisini seçerik» diyoruk. Gorhusundan aha beyle fışkırıy arpa ossun, buğda ossun... İllelem Gara Mahmudun tarlısında ne dimessin ot bile bitmedi. Sebebini sorarısan geçen gış doğan oğlunun adığı «İsmet» goymuş soyha dediler, ama ondan ötrü değulümüş. Biz aslını aradık, annadık. Meğerleyim, o tarlıya bi Halk Partili milletvekili ayak atmış, baharda. Bastığı yiri gurutan... Şincik zavallının anası ağliy... «Aha» dedik «şincik annarsın gaç yıldır nası bizim annamız ağladığını...»

Gözünü seviyim ağam, güzün şehere ineceğmişin deyi duyduh. Hani ilâzım olur belki dıye soruyom. Siz ağalara haddimiz değul ya, artanım fakir fıkaraya sadaka iden, veyahutta Gızılaya viren, veyahutta ondaki gızıl lâfını değiştirmediler diye gızdıyısan, Yeşilâya viren veyahutta fehri başhanı hoşuğa gitmediyise, yaniya Fehrettin Kerim, Denüzcülük banhasığa vir ki sağlam bir gemi alalar. Hulesesi şu ki, sağa beş dene yüz binlik gayme gondürüyüm de şeher de yirsin, olmazsa 54 seçımlerinde işe yarar. Tabii kimlere yidireceğini sen bizden iyi bilirsin ya...

Bizim taraftan firede firede selâm ider, beş vahıt namazda bizi duadan unutmamağızı temenna ideriz. Gal sağlıcağıla...

Adananın Başkun ilçesinin Vuranlar bucağının Demukırat başhanı Servet Yeroğlu köleğiz.

KİMDİR? KİM?

Yukarıda size gülümsiyen delikanlı, kimdir tahmin edersiniz? Koskoca Ankaranın, koskoca Millî Eğitim Müdürü iken terfian Ortaöğretim Şube Müdürlüğüne nakledilen Faik Binal... İnanmıyan, bu resmi kendisine göstersin.

Ya bu genç kimdir? Zonguldak memleket hastanesi başhekimi ve dahiliye mütehassısı (hem de birinci sınıf) Dr. Hilmi Ülgen. Kıymetli mütehassısın biraz esmer oluşu, kömür tozundandır. İstanbula geldikçe yüzü ağarıyor...

Tarım Bakanlığı Çayırova Enstitüsü müdürü Hamdi Selçuk mükemmel bir ziraatçidir. Ekmeden biçer. Bilhassa kümes hayvanları üzerinde ihtisası ve eserleri vardır. Bu kıymetli ziraatçiyi okuyucularımıza tanıtmaktan maksadımız, güçlükle karşılaştığımız mevzularda kendisine akıl danışabilmeniz içindir.

000030

Dünya Mizahından Örnekler

Şövalyeler...

Yazan : F. TORPE

Şövalyelik devrinin en çiçeği burnunda zamanlarıydı. Fakat Baron Bigedd kara kara düşünceler içindeydi. İnsan gırtlağına kadar borca batmış vaziyetteyken kara kara düşünmez de ne yapar? Baron biraz evvel derdinden bir kaç tane tabak, çanak ve bu sebeple de vekilharcının kafasını kırmıştı. Gürültüyü duyan karısı barones içeri girdi. Telâşından, ördüğü zincirden zırh takımını bile elinden bırakacak vakit bulamamıştı.

— «Ne var, canım?» diye sordu.

Baron bir vazo kırarak, «Bunların hepsi senin kabahatin, Matilda!» diye bağırdı.

— «Benim mi? Ayol benim ne suçum var? Sana tam on bir tane erkek evlât doğurmadım mı?»

— «Evet ama o kadar erkek evlât benim ne işime yarar? İçlerinden biri kız olaydı şimdi zengin bir prensle evlendirirdik, sıkıntımız da sona ererdi. Üvey kızımı olacak çalı süpürgesi de şöyle eli yüzü düzgün değil ki zengin bir koca bulsun!.. Zenginini bırak fakirini bile bulamıyacak!»

Barones Matilda sesini çıkarmadı. Zira kocasının yerden göğe kadar hakkı vardı. Lady Ermintrude'ye talip çıkan şövalyeler kızcağızı görür görmez solup sararırlar ve sırf bir ahbap ziyareti yapmağa gelmiş olduklarını iddia ederlerdi.

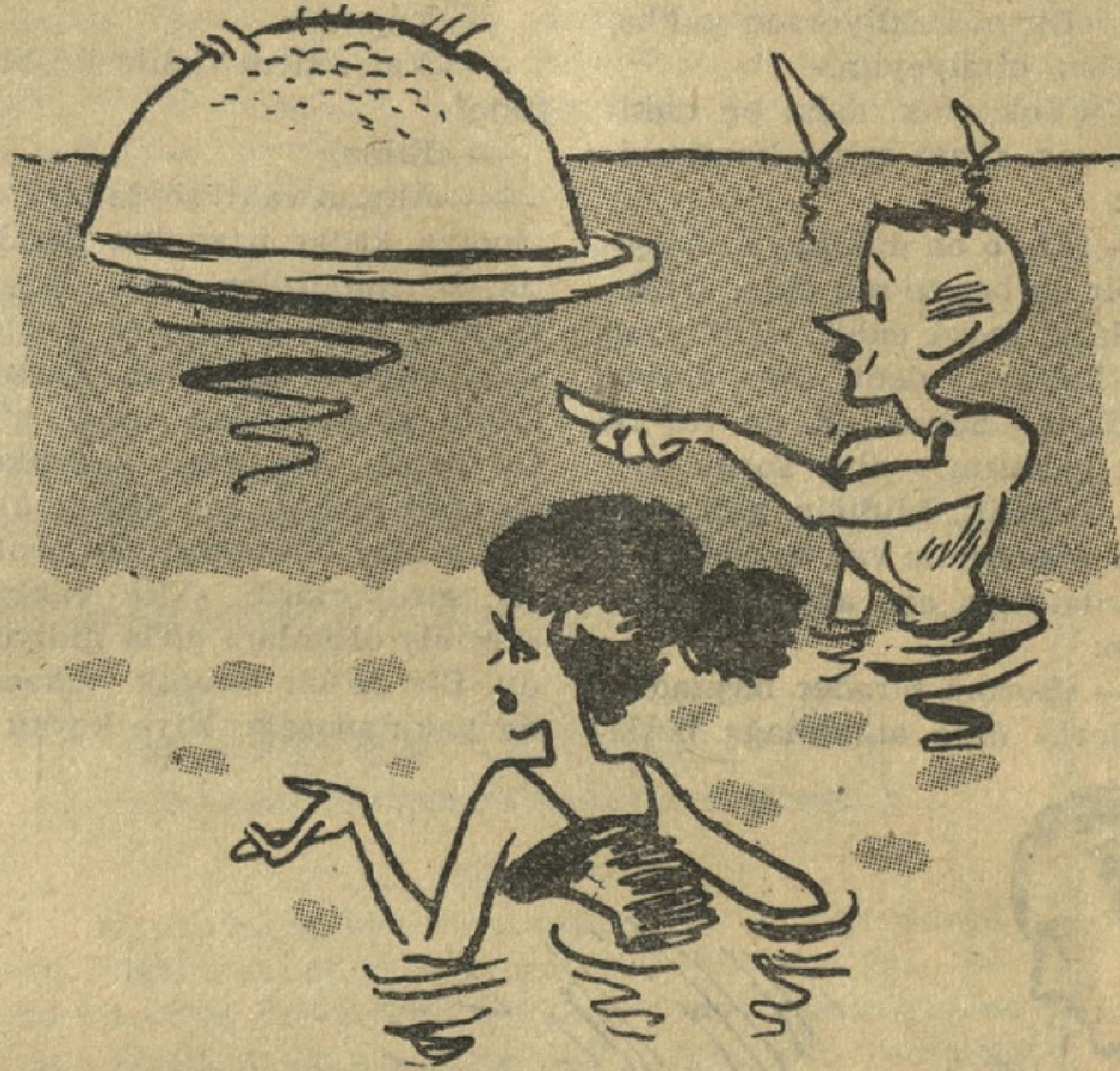
Baron Bigedd üç saat kadar düşündü. Sonra âni bir ilhamla:

— «Buldum, Matilda!» diye bağırdı. «Bahçeye yüksek bir kule yaptırıp Ermintrude'yi içine hapsederiz. Kuleye hapsedilmiş bir genç kız görünce şövalyeler dayanamaz, ille onu kurtarmağa kalkışırlar. Ermintrude de kulenin tepesinde olduğu için yüzünün nasıl olduğunu aslâ farkedemezler. İçlerinden birisi nasılsa onu kurtarır.

Matilda, «O zaman da kızla evlenmeğe kanun ve an'ane mu cibince mecbur kalır!» diye kocasının sözünü tamamladı. «Sen dünyanın en akıllı adamısın, sevgilim;»

Kulenin inşasına hemen başlandı ve ay sona ermeden Lady Ermintrude altı aylık yiyecekle birlikte kulenin tepesine yerleşti. Baron'un hakkı varmış meğer! Kuledeki biçare kızı kurtarmak için şövalyeler akın akın geliyordu. Baron Bigedd hepsinden duhuliye alıyordu. Bu gidişle Lady Ermintrude evlenmese bile şövalyelerden aldığı duhuliye ücretleri Baron Bigedd'in borçlarını bir hayli hafifleteceğe benzerdi.

CAPRİ'DE:

— İşte sevgilim, nihayet başbaşa kalabileceğimiz tenha bir ada

— Ayol, o ada değil, kral Faruk'un göbeği!...

Lady Ermintrude'yi kurtarmak için şövalyelerin kullandığı usuller pek enteresan ve çeşitliydi. Eüstace İngwell okların ucuna ipek urganlar bağlayıp kulenin penceresine atmayı denedi. Yazık ki nişancılığı pek yoktu. Bir müddet sonra ok vızıltısından herkes gına getirdi ve zavallı şövalye İngwell umumun huzurunu ihlâl etmek suçuyla tevkif edildi.

Kuledeki kızı kurtarmak için kullanılan en orijinal usullerden biri de herhalde Anthony Poigntuitt'in usulüydü. Genç şövalye pabuçlarının altına büyük lâstik emiciler yapıştırmış ve kulenin düz duvarını yürüyerek tırmanmağa kalkışmıştı.

Aşağıya büyük ve meraklı bir halk kitlesi toplandı. Anthony'nin adımları gitgide ağırlaşıyordu, yazık ki! Nihayet Lady Ermintrude'nin penceresine pek az kala zavallı şövalyenin takati büsbütün kesildi. Kulenin duvarına yanlamasına yapışmış bir şekilde kala kaldı. Lady Ermintrude bir müddet onu çamaşır asmak için bir direk gibi kullandı. Sonunda kuvvetli bir ayaz lâstik emicileri şövalyenin pabuçlarından ayırdı ve zavallı şövalye... Neyse, işin facia tarafıyla pek fazla meşgul olmağa hiç hacet yok!

Senelik büyük Saman Balosu gelip çatmıştı. Baron Bigedd'in şatosu bir bayram yerine benziyordu. Şarap su gibi akmaktaydı. Daha şimdiden çok yiyip içmekten üç şövalye çatlamıştı. İki üç tanesi de şakacı arkadaşları tarafından sırtlarına şiş saplamak suretiyle öldürülmüşlerdi. Bütün bu neş'e tufanının arasında sessiz ve neş'esiz duran bir tek kişi vardı: Barones Matilda! Bir aralık Baron Bigedd karısının yanına yaklaştı ve:

— «Bu kadar üzülme, canım,» dedi. «Ermintrude'nin yeni bir talibi var, biliyorsun.»

— «Evet, ama hiç kimsenin tanımadığı yabancı bir genç. Sonra kaç gündür uğraşıyor, bir türlü kızı kurtaramadı.

Baron: «Ümidini kesme, güzelim!» diye onu teselli etti.

Tam o sırada kapıda bir gürültü oldu ve içeri iki kişi girdi. Bunlardan birisi biraz evvel bahsi geçen şövalye idi. Ama ne şövalye! Ay parçası gibi bir genç! Yüzü peçeli bir kadınınsa elinden tutmuştu. Bu da Baron Bigedd'in üvey kızı Ermintrude değil miydi? Şövalye:

— «Efendimiz, kızınızı kuleden kurtardım. Desti izdivacına talip olmakla şerefyabım v.s.» dedi.

Baron: «Estağfurullah şeref bize aittir,» diye cevap verdi. «Yalnız öğrenmek istediğim bir şey var, onu nasıl kurtardınız?»

Şövalye: «Basit.» diye cevap verdi. «Bir güvercini kuleye uçurdum. Ayağına sicim bağladım. Sicimin ucuna ip, ipin ucuna halat bağladım. Kızınız da halata tutunarak indi.»

Baron: «Aferin oğlum,» dedi, «Al, kız senin olsun!»

Fakat ana kalbi başkadır. Barones Matilda, «Hayır, kim olduğu belirsiz bir gence kız vere mem!» diye atıldı. «Oğlum, söyle bana, sen kimlerdensin?»

Genç şövalye mütevazi bir edayla: «Ben Prens Clanglall'in oğluyum, efendim.» diye cevap verdi. «Babam beni tam bir şövalye yetiştirmek istiyordu. Onun için harikulâde güzel bir genç kızı tehlikeden kurtardığım takdirde servetinin dörtte birini bağışlıyacağını söyledi.»

Salona gergin bir sükût indi. Sonra Baron bezgin bir tavırla, «Yazık oldu!» diye içini çekti. «Besbelli sen daha bizim kızın çehresini görmemişsin! Ermintrude, peçeni aç bakalım!»

Lady Ermintrude yüzünü gizliyen peçeyi açtı. Fakat hayret, sevgili okuyucular! Aşk çirkin kıza öyle bir güzellik vermişti ki kimsenin beğenmediği Ermintrude şahane bir dilber olup çıkmıştı.

İki âşık birbirlerinin boynuna sarılırken Baron Bigedd utanç içinde başını iğdi.

YANLIŞ ANAHTAR

Şövalye savaşa gidiyordu. Karısını bir zırha kilitledi ve anahtarı en yakın dostuna verdi. «Ancak sana güvenebilirim!» de di. «Altı ay geçer de dönmezsem, o zaman... Ama ancak o zaman anahtarı kullanır, zırhı açarsın!»

Sonra atını sürüp yola düzüldü. Bir kilometre gitmemişti ki arkasından nal sesleri duyarak döndü. Dostu telâş içinde geliyordu. Nefes nefese yetişti ve:

— «Yanlış anahtarı vermişsin!» dedi.

Hikâye :

Tövbekâr...

Yazan: N. Y.

Macide, pek de tekin sayılmıyan pastanelerden birinin iç salonunda rastladım. Gözlerinin mütemadiyen kapıda olmasından birini beklediği belliydi. Buna hiç de hayret etmedim. Zira bunca senelik aile hayatı ve çoluk çocuğa karışmak bile onu uslandıramamıştı. Alnıyla saçları arasında alnın bariz muzafferiyetiyle neticelenen bir kovalamaca başlamış ve kemerini de artık iki, üç delik öteden iliklemeyi âdet edinmiş olmasına rağmen Macit hâlâ lise ve üniversite çağlarında ayni sırada okuduğum «Don Juan» Macitti. Kundaktan çıkıp ilk adım atmasını öğrendiğinden beri daima kadınların peşinden koşmuştu. Maamafih haksızlık etmemek için şurasını da itiraf etmek lâzımdır ki kadınlar da ondan asla kaçmazlardı. Hattâ bir çoğu ona doğru koşardı.

Epeydir konuşmamıştık. Selâmlaştıktan sonra:

— «Buyur otur da çene çalılım.» dedi.

— «Birini bekliyorsun galiba, rahatsız etmiyeyim.»

— «Yok, yok, daha on dakikası var, rahat rahat konuşabiliriz.

— «Eh, o on dakikaya en aşağı bir on beş te sen ekle, artık.»

Macit gayet ciddî, «Kat'iyyen geç kalmaz,» dedi. «Son derece dakiktir.» Sonra, «E, ne var ne yok bakalım?» diye sordu.

— «İyilik, bildiğin gibi.» dedim. «Sende ne var ne yok?»

Anlatmağa can atıyormuş. Hemen:

— «Sorma birader başıma gelenleri,» diye anlatmağa başladı: «Çifte bir kaza atlattım.»

— «Nasıl?»

— «Hani geçen hafta limanda Yalova vapuru bir dolmuş motörüne çarptı ya, işte ben o motörün içindeydim!»

— «Yapma!»

— «Ya!.. Hem Celile ile birlikte!»

— «Etme!»

— «Akşam vakti şöyle bir Bostancıya kadar uzanalım demiştik, burnumuzdan geldi. Neyse ki suya filân düşmeden kendimizi vapura atabildik. Zavallı Celile korkusundan tavşan gibi titriyordu. Vapurun yolcuları da tabii bizimle son derece âlâkadardılar. Mütemadiyen sual - ler soruyorlardı. «Vah vahlar» «geçmiş olsunlar» gırla gidiyordu. Biz de bir tanıdık çıkacak da yakalanacağız diye korku içindeydik ama neyse ki vapur tenhaydı, yolcuların arasında da âşina yoktu. Vapur Köprüye yanaşırken aklımız başımıza geldi. Şimdi mutlaka karakola götürüp ifadelerimizi alacaklardı. Ya o esnada bir tanıdık çıkar da bizi görürse? Ya karakolda resmimi çekerlerse? İsmimizi gazetelere yazarlarsa? Vaziyetin vahametini idrak edebiliyor musun? Zaten kaza âsabımızı bozmuş; bizde bet beniz kalmadı. Celilecik görülecek hal deydi. Ben karımdan, «Bir arkadaşın evinde iş toplantısına gidiyorum», diye yakayı sıyırmıştım. Celile ise Bebekteki bir arkadaşının evinde, partideydi sözüm ona. Başka çare yok! Onu yolculardan biriymiş gibi aradan çıkarmak, karakola gitmesine mâni olmak lâzımdı! Bu kararı verdikten sonra hemen etrafıma bakındım. Zaten üç beş yolcu vardı. Bunlardan bir grupun yanına sokulup Celileyi kendilerinden biriymiş gibi dışarı çıkarmalarını rica ettim. Hemen razı oldular, oldular ama bu sefer bilet meselesi çıktı meydana! Öyle ya kızcağızın bileti yoktu ki! Karşı kanapede tek başına oturan bir genç kadın vardı, Vakur ve sakin güzelliği çoktandır gözüme çarpmıştı. Bizim çıkmaza girdiğimizi görünce, «Benim karnem var, efendim,» diye lâfa karıştı; «küçük hanıma bir tane bilet verebilirim.»

«Hemen teşekkür filân ettik. Senin anlıyacağın bana orada bir utanma ârız oldu. Yabancı kadın da elimdeki yüzüğe dik dik bakıp vaziyeti anlıyormuş gibi geldi. Celilenin kız kardeşim olduğunu, karabollarda sürüklensin istemediğimi filân söy ledim. Celile bileti alıp dışarı çıktı. Neyse beni de karakola filân götürmediler. Eve erken döndüğüm için bizim kadın da memnun oldu.

«Hâdise böylece kapandı gitti derken geçen gün Avukat Sabrilerde karşılaşmaz mıyız?»

Ben, «Celile ile mi?» diye sor dum.

Macit, «Yok canım, Semra ile,» diye cevap verdi.

— «Semra da kim?»

— «Canım, meşhur Semra Balsöz, Küçük Sahne san'atkârlarından. Vapurda Celileye bilet veren kadın meğer oymuş... Kardeşim, o kadar insan içinde onunla karşılaşınca çektiğim korkuyu bir düşün. Hanım yanımda, baldızlar da orda, eş dost orda! Ya kadın kazadan, kızkardeşten filân dem vurursa? Yerde miyim, gökte miyim bilemiyordum. Tanıştırdılar. Fakat hayret! Kadın en ufak bir âşinalık eseri göstermedi. Sanki beni orada ilk görüyor sanırsın!»

— «Zeki kadınmış!» diye mırıldandım.

Celile'yle Bostancıda bir kaçamak yaptıktan sonra!..

100032

Macit: «Olgun ve zeki!» diye tasrih etti.» O kadar genç ve güzel bir mahlûk, bu derece olgun ve zeki olsun! Bu derece anlayışlı, kibar, insaniyetli! Onun sükûtundaki büyüklük karşısında küçüldüğümü hissettim. Kendi kendimden ve ondan utandım. O âna kadar yaptıklarımdan emin ol pişmanlık getirdim kardeşim! Onun âsil ve temiz hareketi bana kendi mâzimin kirliliğini göstermişti. Celileler, Selmalar, yok Belmalar! Onların ne kadar âdi birer kadın olduklarını o anda anladım. Onlarla birlikte gezdiğim için ben de en aşağı onlar kadar âdiydim. Yerin dibine geçtim diyorum sana. Kendi kendime. «Bundan sonra mı? Asla!» diye yemin ettim. Eski defterleri kapatıp yepyeni ve tertemiz bir sayfa açmağa karar verdim....»

Tam o sırada bir hışırtı duyarak döndüm. Boylu, zarif bir kadın gülümsiyerek bize bakıyordu. Macit telâşla yerinden fırlıyarak:

— «Hoş geldin, sevgilim,» dedi, sonra bana döndü:

— «Semra hanımı tanırsın her halde, Semra Balsöz... Küçük Sahnemizin en gözde yıldızlarından...»

Gibi!

Ağlarım Kerem gibi,
Derdim var verem gibi!

Öyle bir hal aldım ki,
Sevincim matem gibi

Va'din naza benziyor,
Gülüşün sitem gibi!

Bazan bir tatlı busen
Şifadır merhem gibi!

Bazan zehir içilir,
Yanında zemzem gibi!

Bana hep yüz verişin
Oltadaki yem gibi!

Çocuk anası oldun
Maşallah, Meryem gibi!..

ŞEYTAN

G E L E C E K T E V E

GEÇMİŞTE BUGÜN

25 Eylül 1567 (Meşhur bestekâr Fransız Heinrich Stocke'nin doğumu) — Rönesansın bu ünlü bestecisi genç yaşta mezarcılıkla hayatını kazanırken bir genç dulun dikkatine çarparak az zamanda Prusya dukasının sarayına odacıbaşı olacak kadar yükseldi. Sağlığında beş bine yakın cenaze marşı bestelemişse de bunlardan ancak bir tanesi zamanımıza kadar gelebilmiştir. O da Chopin tarafından aşırılarak kendisine maledildiği içindir. Ünlü bestekâr, henüz 98 yaşında ve ömrününi en istidatlı, en verimli çağında iken 1665 yılında Heidelberg Üniversitesinde ve musiki dersi verirken kız talebeden birinin kendisine ilânı aşk etmesi üzerine yüreğine inerek, sizlere ömür, cehennemi boylamıştır.

25 Eylül 1967 (Meşhur bestekâr Frans Heinrich Stocke'nin ölümü) — Beşyüzüncü yılını idrak etmiş olan ünlü bestekâr, dün gece, İstanbul radyosunda, kendi eseri olan, fakat Chopin'e atfedilen cenaze marşı, ünlü müzisyenimiz piyanist Cemal Reşit Rey tarafından çalınırken ikinci defa ve kat'î olarak, ansızın tessürden yüreğine inerek ölmüştür. Bu cinayette Cemil Reşidin hiç bir suçu olmadığı yapılan incelemeler sonunda açığa çıkmıştır.

Onun Dü, Dı

FUAR DEDİKODULARI

İzmiri basan sıcakların neden ileri geldiği anlaşıldı: Fuarı ziyarete gelen güzel kadınlardan... Hoş, Fitne-Fücur'un dediği gibi, kadının çirkini olmaz ya, ne ise... Güzel kadın daima ateşlidir. Ateş olan yerde de buram buram duman tüter. Netekim Fuarı ziyaret eden tanınmış hanımlarımızın da hem dumanı tütüyor, hem kokusu çıkıyor. Ona sebep, şehri bir sıcak dalgasıdır kapladı. Bu arada, diğer dalgalardan bahse maalesef mezun değiliz. Yalnız İzmirin meşhur elmaslarını, incilerini, yıldızlarını tanıyanlar, ne demek istediğimizi anlarlar.

KONTİYA'NIN ÇİLESİ:

İstanbuldaki konser ve konserve şirketi, bazı bazı salamuralık yaban tiyatrocularını getirmek için teşebbüslere girişmişti. Tuhafı şu ki, onların teşebbüslerini yabancı artistler, besbelli Ekçer'in hüsnüne kapılarak, kabul ediyorlar da, bizim Belediye röfüze ediyor. İstedikleri fiyat tarifesini kabul ettirmiyen Kontiyacılar, aza kanaat etmektense artist ticareti yapmaktan vazgeçmişler.

AĞRI ÜNİVERSİTESİ:

Ağrı milletvekillerinden Küfrevi şeyh Kasım'la Esseyyid Celâl Yardımcı seçim bölgelerinde bir Üniversite teşkili için incelemelere başlamışlar. Lâkin esasen çok ince bir çocuk olan Kasım'ın büsbütün eriyip biteceğini gören Celâl Yardımcı, bu işi tek başına üzerine almış. Şimdi bütün Ağrılılar, her dertlerine deva olacak olan müstakbel rektörü dört gözle bekliyor. O da İstanbuldaki istirahatini bitirdikten sonra, yani önümüzdeki baharda otomobiline binip bizzat yola koyulacakmış. El'uhdetü alerrâvi...

ADANA'DAN HABER:

Küçük Sahnenin büyük, Şehir Tiyatrosunun sabık küçük artistlerinden Cahit Irgat, Kûçük Sahne'den ayrılmış ve buraya gelmiştir. Pamuk ekim bölgesini soyadına daha uygun gören üstad, burada bir tiyatro teşkil edecektir. Irgadın trupunda çalışmak üzere İstanbula yakışıklı bayan artistler sipariş edilmiş bulunuyor. Bunlar en azdan 1,70 boyları olan yüksek sanatkârlardır. Şehirde, kahvelerde şimdiden bıçaklar bilenip tabancalar yağlanmaktadır. Bu kış hareketli bir sanat hayatı yaşanacağı anlaşılıyor.

— Paramont Picture —

Şap ve Şeker!

★ Sadaka mı vereceksin? Kör dilenciyi seç: Kendisine iyilik edenin kim olduğunu görmezse, nankörlüğünden emin kalabilirsin!

★ Kaba soğana benziyen vücutlar olduğu gibi, kaba soğana benziyen fikirler de vardır. İkisi de mücadeleye dayanmaz!

★ Su dökmek tehlikesi, ekseriya bardağını fazla doldurmak arzusuna kapılanların başına gelir!

★ Hiç bir zaman sevmediğimiz bir adamın ciddî düşmanı olamayız!

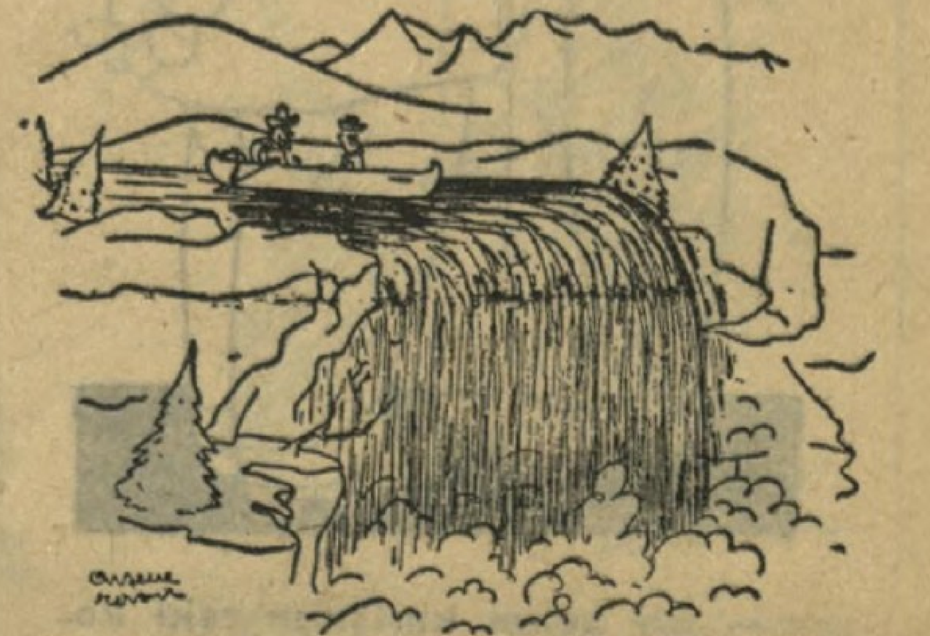
★ El, her iş gibi, alkıştan da yorulur!

Mısırda kumar menedildikten sonra:
— Ne? Oynamıyor musun? İmkânı yok inanmam...
— Ne bahsine?..   — İl Travaso —

— Annenle babanın sinemada olmaları ne fena... Hiç olmazsa briç oynardık!

— İniş kolay ama, çıkış güç oluyormuş buralarda!...   — Le Hérison —

Eski Mizah Şâheserleri

Plâjda iki nesil!

Geçen gün dikkat ettim; gençlerle aramızda şu fark var: Biz soyunduğumuz zaman daha çirkiniz, onlar giyindiği zaman. Fakat şunu da unutmamalı: Bizim çirkinliğimiz sade kendi kabahatimiz değildir. Karnımızda iki devrin seyyiesini taşıyoruz: İstibdat ve Meşrutiyet devrinin!

Bu iki devrin hazmedemediği bütün fizyolojik hatalar üstümüzde duruyor. Bizim, ne yağlarımızı eritecek plâjlarımız, ne vücudumuzu işletecek stadyumlarımız vardı. Bizim zamanımızda denize, kapalı deniz hamamlarında peştemalla girilirdi. Şayet çıplak etimize yabancı bir göz çarparsa, utancımızdan güneş çarpmış gibi kızarırdık. Kumda yatmak, kumda oynamak kadar ayıptı. Genç kızlar yürümesini, delikanlılar koşmasını bilmezdi. Kendi neslini, kendisi gibi hantal yetiştiren bir devrin mahsulüyüz.

Şimdi gençlere özenerek aralarına karıştığımız zaman bizi gerdanlarımızdan ve göbeklerimizden tanıyorlar; acaip gözlerle:

— Siz niçin böylesiniz?

Der gibi bakıyorlar.

— Biz niçin mi böyleyiz?

Siz onu bu güneşe ve bu denize sorunuz. Biz o denizden şaşkın tavuklar gibi kaçıyor, o güneşten yarasalar gibi korkuyorduk. Siz, genç kızları tayyareye binen; bizse, paşazadeleri midillide gezen bir neslin çocuğuyuz.

Varsın gerdanlarımız biraz daha sarksın, göbeklerimiz biraz daha şişsin; o karanlıktan sizi böyle esmer ışık demetleri halinde çıkarabilmişsek yine bi zim için ne mutlu!

Orhan Seyfi Orhon

Ressam — Size iki yüz liraya bırakırım...
Yeni zengin — Kabul, yalnız şişenin üstüne bir şampanya etiketi yapıştırınız!...

— Bir adam karısının eski kocasiyle ne sayılır?
— Derddaş!..

MEZİYET

— Senin karının bir meziyeti var azizim.

— Nedir?

— Kimsenin aleyhinde söz söylemiyor.

— Kendini methetmekten baş kalarını çekiştirmiye vakit bulamıyor ki...

Mazeret

Salamon o gün davetli bulunduğu yere biraz geç gitmişti. Mazeret olarak, dedi ki:

— Bezin kari yebe ulduğundan, biraz yeç kaldim.

Orada bulunup Salamonun karısını tanıyan bir kadın sordu:

— Yebe mi?. Ne vakittanberi?.

— Ne vakittan mi? Ne vakittan ulacak?. Bir saat ya uldu, ya ulmadı!

□

Tabiî

Ferideyi gene yatağında bulan bir arkadaşı:

— Ayol, dedı, yatağını ne çok seviyorsun?

— Tabiî severim, bütün saadetimi ona medyunum.

□

Dert

Doktor, geceleri sabahlara kadar eğlence yerlerinde gezip tozan hastasına sordu:

— Evvelki gün verdiğim ilâçtan istifade ettiniz mi?

— İlâcınızı henüz kullanmadım. Üstünde «geceleri yatarken içilecektir» yazılı..

— Peki, yatarken niçin içmediniz?

— O zamandanberi yatmak kısmet olmadı ki!.

Zekât

Diyorlar ki: Farz olmuştur zekât vermek her zengine...
Paha biçmek mümkün değil gözlerinin şu rengine!
Allahını seversen,
Uzatıver bana sen,
Zümrütlerin zekâtını, tatlı, baygın bir bakışla!

★

İki yakut damlasıdır dudakların, taze, sıcak!
Bunların da zekâtını vermek sana farz olacak!
Vermelisin borcunu,
Dudağının ucunu
Benim yanan dudağıma bir lâhzacık bırakışla!

★

Ağzın pembe bir mahfaza, dişlerin bir dizi inci,
Bu emsalsiz incilerin zekâtını lûtfet cici!
Çok istemem ben senden,
Bir yudum ver busenden!
Likör gibi sarhoş eden bayıltıcı bir bakışla!

★

Sen bir bahar güneşisin, güzel başın altın taçlı,
Ben kar yağmış bir tepeyim, yorgun başım beyaz saçlı..
Zekâtını ver bu tacın,
Kalbim senin bir muhtacın,
Ne olursun bir gececik elele ver yazı kışla!

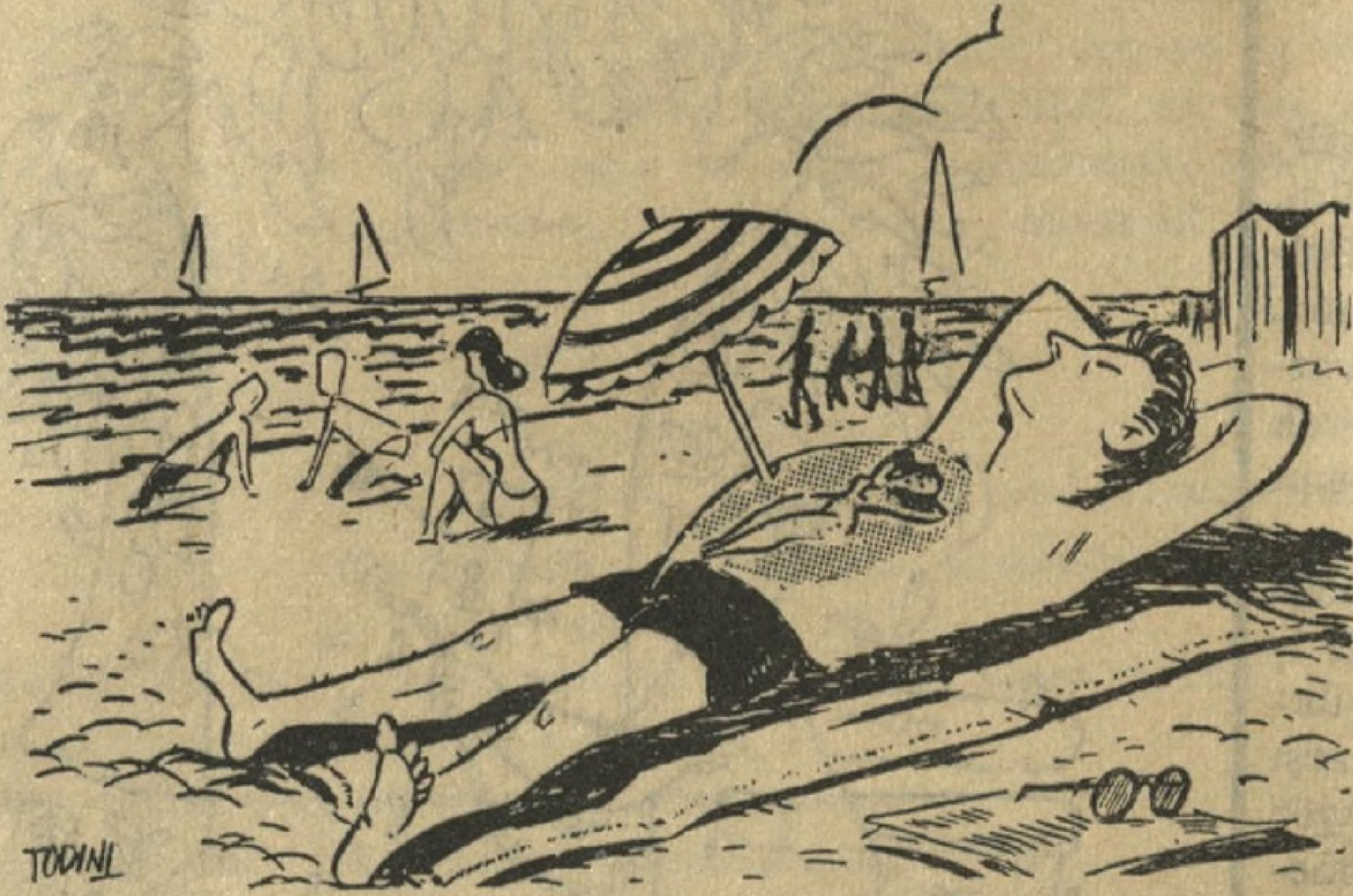
AkKBABA

000034

DÜNYA Karikatürleri

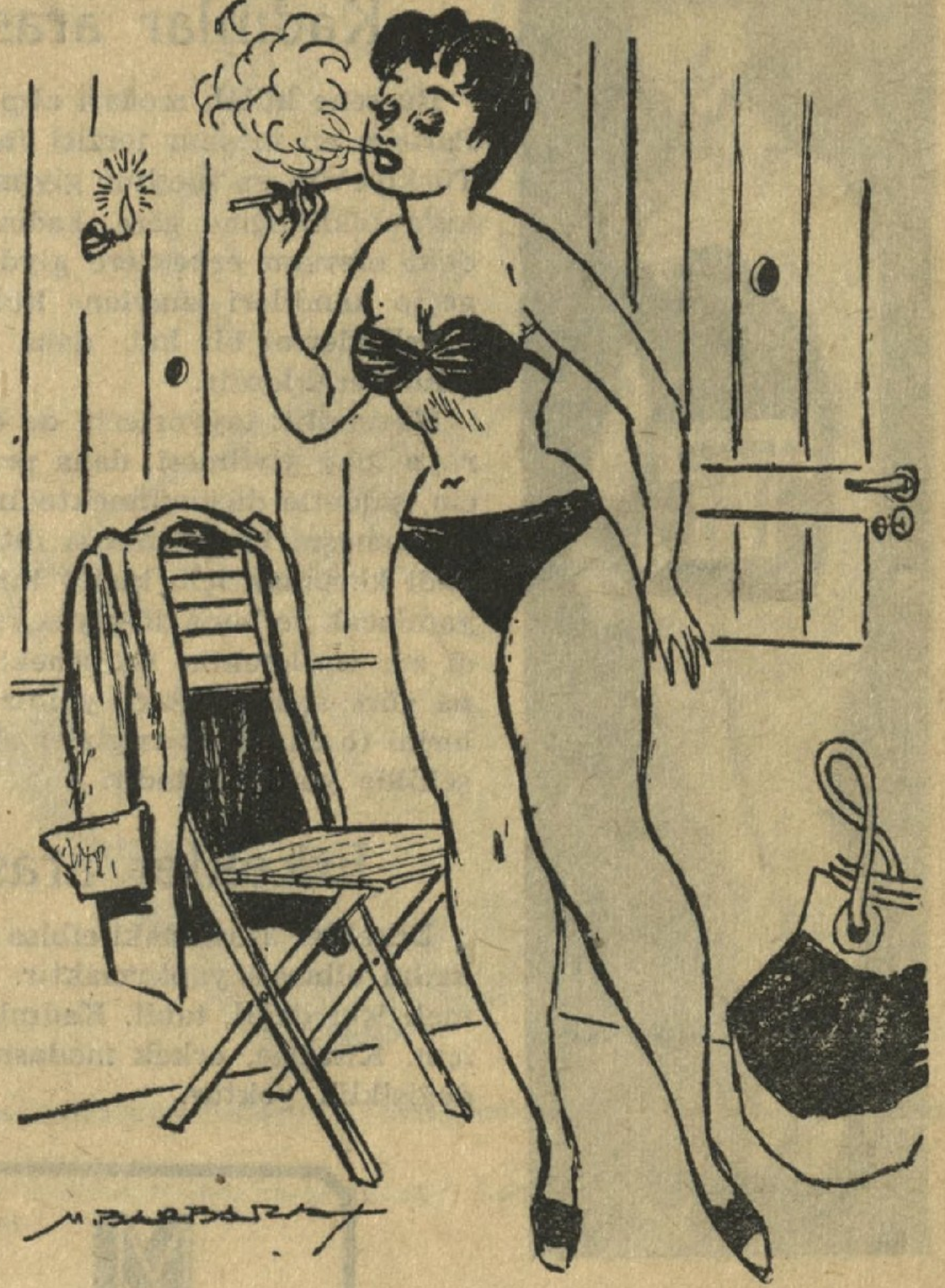

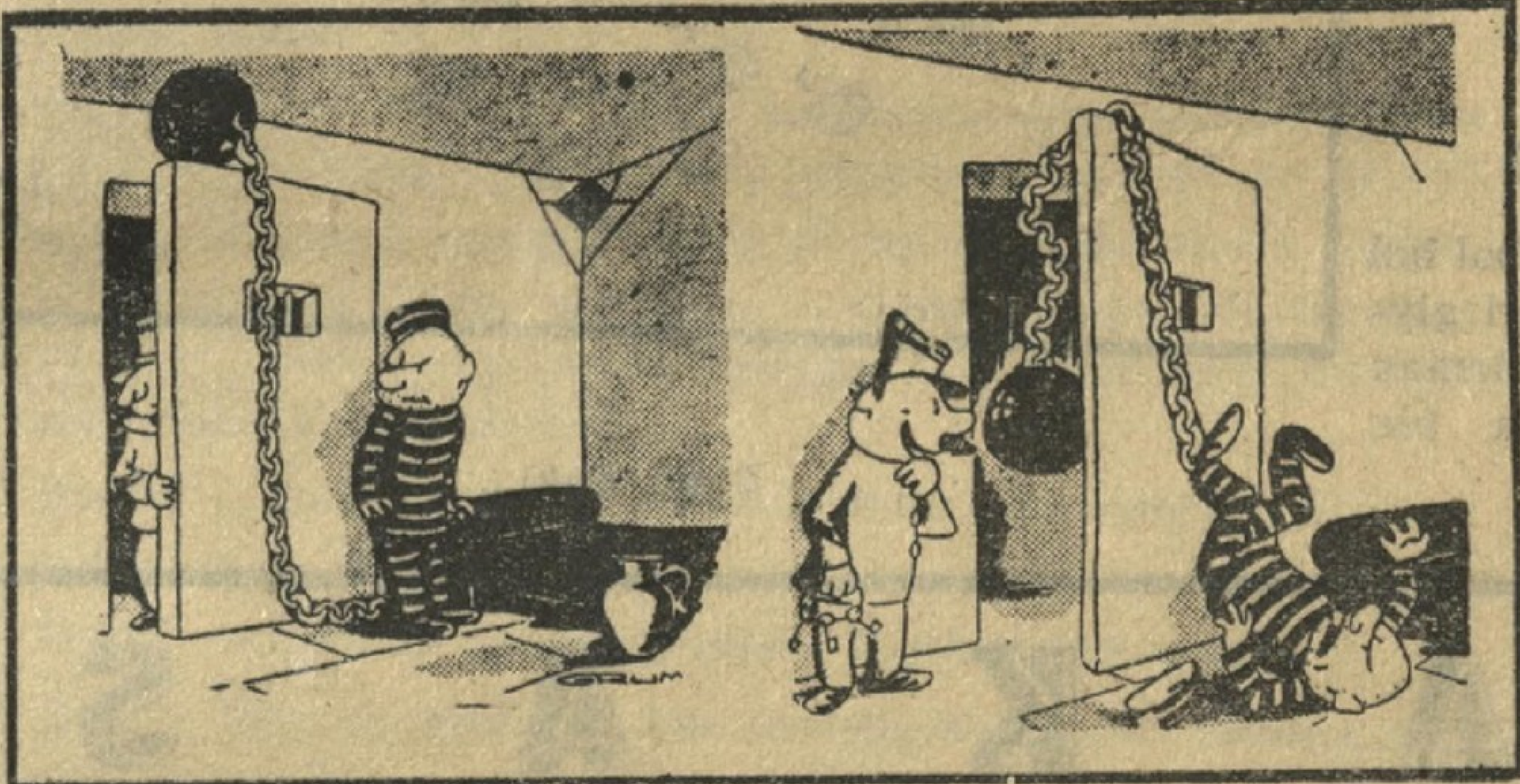
YAZISIZ!...

— Mac' Aurelio —

— Teşekkür ederim, delikanlı!...

— Mac' Aurelio —

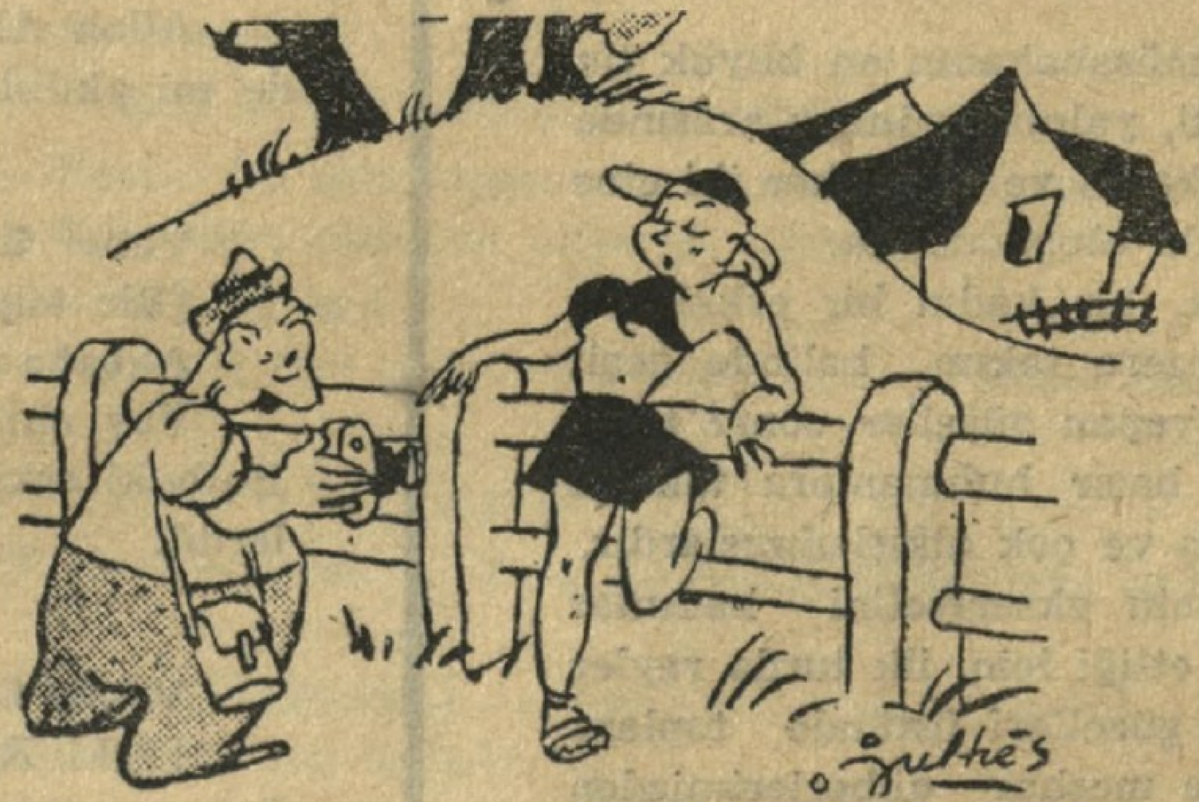
YAZISIZ!...

— La Presse —

— Ben sana onun derisindeki güneş yanığı boya demedim mi?.. Bak, patronun dizlerine!

— La Presse —

— Nekadar zaman poz vererek çekeceğimi bilmiyorum...
— Üzülmeyin canım, ben beklerim!......

— Le Hérisson —

YAZISIZ!..

— İci Paris —

— Cüzdanını bana ver, yolun öbür ucunu serseriler tutmuş!..

— İci Paris —

000035

AKBABANIN
Plâj Güzeli

MODA

Kadınlar arasında

Bu sene külâh modası alıp yürüyecektir. Paris'in en meşhur terzisi Jacques Fath'ın, Türkiye'nin en meşhur giyimli kadını Belkıs'a bildirdiğine göre, kadınlar, önümüzdeki mevsim erkeklere giydirmekten vazgeçip kendileri «naylon» külâhlar giyerek güzelliklerini bir kat daha artırdıklarını zannedeceklerdir.

Mevsimlik tayyörlerin de doğrudan doğruya tene giyilmesi, daha pratik olacağı için, şiddetle düşünülmektedir. Yalnız, yünlü kumaşın hırpalanması ihtimaline karşı cildi korumak için ipekli kumaştan tayyör yapılacak ve buna dö-piyes yerine dö-komedi adı verilecektir. Bu seneki Paris modasına göre ayakkabıları, yalnız parmak üstlerini (o da nasırları gizlemek için) örtecek şekilde yapılmaktadır.

Erkekler arasında

Erkekler arasındaki elbise modası bol bol kadın elbisesi yaptırmaktır. Kendileri giymek için değil, tabii. Kadınlara giydirmek için. Kısacası, erkek modasında fazla bir değişiklik yoktur.

Cimri âşık!...

Gazetemizin tertiplediği mevsim sonu plâj güzeli müsabakası Büyükada Anadolu Kulübünde yapılmış ve pek parlak olmuştur.

Bu müsabakanın en büyük hususiyeti, yalnız kadınlar arasında değil, kadın ve erkek her iki cins arasında oluşunda idi.

Önce, bir kadın bir erkek olmak üzere takım halinde geçit resmi yapan güzeller, sonra birer birer, hazır bulunanlara takdim edilmiş ve çok alkışlanmışlardır.

Jürinin ekseriyetini kadınlar teşkil ettiği için, ilk turda reyler erkek güzelleri üstünde toplanmış ve meşhur dilberlerimizden Osep Karaman başta koşmuştur.

İkinci turda üstat Yavuz Abadan tam mânasiyle ağır basmış ise de, bu D.P. li milletvekilleri tarafından siyasî bir itibar meselesi yapılmış ve bilhassa Celâl Fuat Türkgeldi'nin gayretiyle üçüncü turda İstanbul mebusu Hamdi Başar birinciliği almıştır.

Bu muvaffakiyet üzerine, meşhur milletvekilimize eşi Şükûfe Nihal tarafından şu kıt'a söylenmiştir:

Oldu plâj güzeli
Son çağında Başar'ım
Ona rey verenlerin
Ben aklına şaşarım!.

Buradaki (rey) in, siyasî mi, bedii mi, hangi rey olduğu pek anlaşılamamıştır.

M A K A S

Vatan Gazetesinden:
[Bakırköy Akıl hastahanesinde bir deli, bir deliyi öldürdü..]
Akbaba :
Allah Allah... Bu ne hal yahu?.. Deliler de mi akıllılara döndü artık!...

★

Vatan Gazetesinden:
[Bir tahsildar 85 bin lira çaldı...]
Akbaba :
Vay ahlâksız vay... Demek çalmış ha?... Halbuki eskiden sadece zimmetlerine geçirirlerdi!.

★

Vatan Gazetesinden:
[Eski Romanya Hariciye komiseri A. Poker mahkemeye verildi...]
Akbaba :
Şunun başındaki «A» yı kaldırıp biz de verebilsek!......

★

Hürriyet Gazetesinden:
[Bir kılıç balığının cinayeti...]
Akbaba :
Eh, kılıç bu, vurur mu vurur.. Hem bize ne? Denizde sarhoş yakalanan Bektaşinin dediği gibi: Oraya Kaptan paşa karışır!

★

Cumhuriyet Gazetesinden:
[Şehir Tiyatrosunda hazırlıklar başladı..]
Akbaba :
Evet, 1954 seçimleri için değil mi?.. Daha şimdiden bir kaç sanatkârın D. P. ye geçtikleri söyleniyor.

Cumhuriyet Gazetesinden:
[Şehir Tiyatrosu Rejisörü ile bir mülâkat...]
Akbaba :
Şehir Tiyatrosu Rejisörü... yani Mükerrem Sarol'la mı?..

★

Yeni Sabah Gazetesinden:
[Sinema ve spor mevsimi açılıyor...]
Akbaba :
Şuna «bilet karaborsası başlıyor» desene!

★

Vakit Gazetesinden:
[«Tekel»'in varidatı günden güne artıyor...]
Akbaba :
Eh öyleyse, adını «Çiftel» e çevirelim artık...

★

Akşam Gazetesinden:
[Altmış yaşında bir kadın erkek oldu..]
Akbaba :
Boş ver!.. Altmışından sonra erkek olabileceğini pek ummam!..

★

Ulus Gazetesinden:
[Perişanlık devri...]
Akbaba :
Tabii, 14 Mayis 1950 den sonraki devir, değil mi erenler?..

★

Ulus Gazetesinden:
[Bir Papağan sigorta edildi...]
Akbaba :
Sakın, Kasım Gülek olmasın!..

Diyaloglar:

Deli ile doktor arasında...

Doktor (Muayenehaneden içeriye giren saçları dağınık, göğsü bağrı açık, iri yarı ve gözleri kanlı bir adama, karşısındaki koltuğu göstererek) — Buyurunuz, oturunuz!

Deli — Oturamam.

Doktor — Niçin?

Deli — Ben deliyim.

Doktor — İyi ya. Ben akıl doktoruyum. Oturunuz da konuşalım. Kendinizi tedavi ettirmeğe gelmediniz mi?

Deli (Düşünür) — Evet... (Biraz tereddütten sonra oturur.)

Doktor — Size deli diyen kim?

Deli — Kimse söylemiyor. Ben söylüyorum.

Doktor — Deli olduğunuzu ne biliyorsunuz?

Deli — Bir saat evvel karımı, kaynanamı, bacanağımı ve kızkardeşimi öldürdüm. Bunlar akıllı işi mi?.

Doktor — Eskiden olsaydı, akıllı işi sayılmazdı. Şimdi bunlar her gün olağan şeyler..

Deli (Üstünde hâlâ kan lekeleri bulunan bıçağını çekerek havaya kaldırır) — Şimdi ben bu bıçağı sana saplasam bana akıllı mı dersin?

Doktor (Çenesi titriyerek) — Hiç bir şey diyemem, çünkü ölürüm.

Deli (Bıçağını cebine koyarak) — Doğru. (Biraz düşündükten sonra) Peki... Ben yalnız başıma kaldığım zamanlar kendi kendime konuşuyorum. Ona ne dersin?

Doktor — Gayet tabii... Konuşacak adam bulamıyorsun.

Deli — Bak, bu da doğru.

Doktor — Bunlara delilik demezler. Hepsi olağan şeyler.

Deli — Peki, ne zamandır ben herkese kızıyorum: Karıma, kaynanama, bacanağıma, kızkardeşime, belediyeye, hükûmete... Her gün hepsine beddua ediyorum, küfrediyorum. Nedir bu?

Doktor — Ne mi? Söz hürriyeti, tenkit, muhalefet...

Deli — Peki, evde nekadar babadan kalma eski eşya varsa hepsini kırıp döküyorum. Gözlerim eski bir şey görmeğe tahammüyl edemiyor..

Doktor — Ooo... Sen devrimcisin!

Deli — Ne demek o?

Doktor — Eski şeyleri deviriyorsun. İnkılâpçısın!

Deli — Peki... İki satır doğru dürüst mektup yazamıyorum, saçmalıyorum. Kelimeler, cümleler birbirini tutmuyor.

Doktor — Şairsin sen!.

Deli — Ne şairi? Ben anlamam şiirden miirden. Vezin, kafiye bilmem.

Doktor — İyi ya... Yeni şairsin!

Deli (Bıçağını çekerek) — Peki, ben şimdi birini daha temizlemek istiyorum.

Doktor (Ayağa kalkarak) — Hay hay!.. Pek münasip!... Ben sana birini yollıyayım, onu temizle.

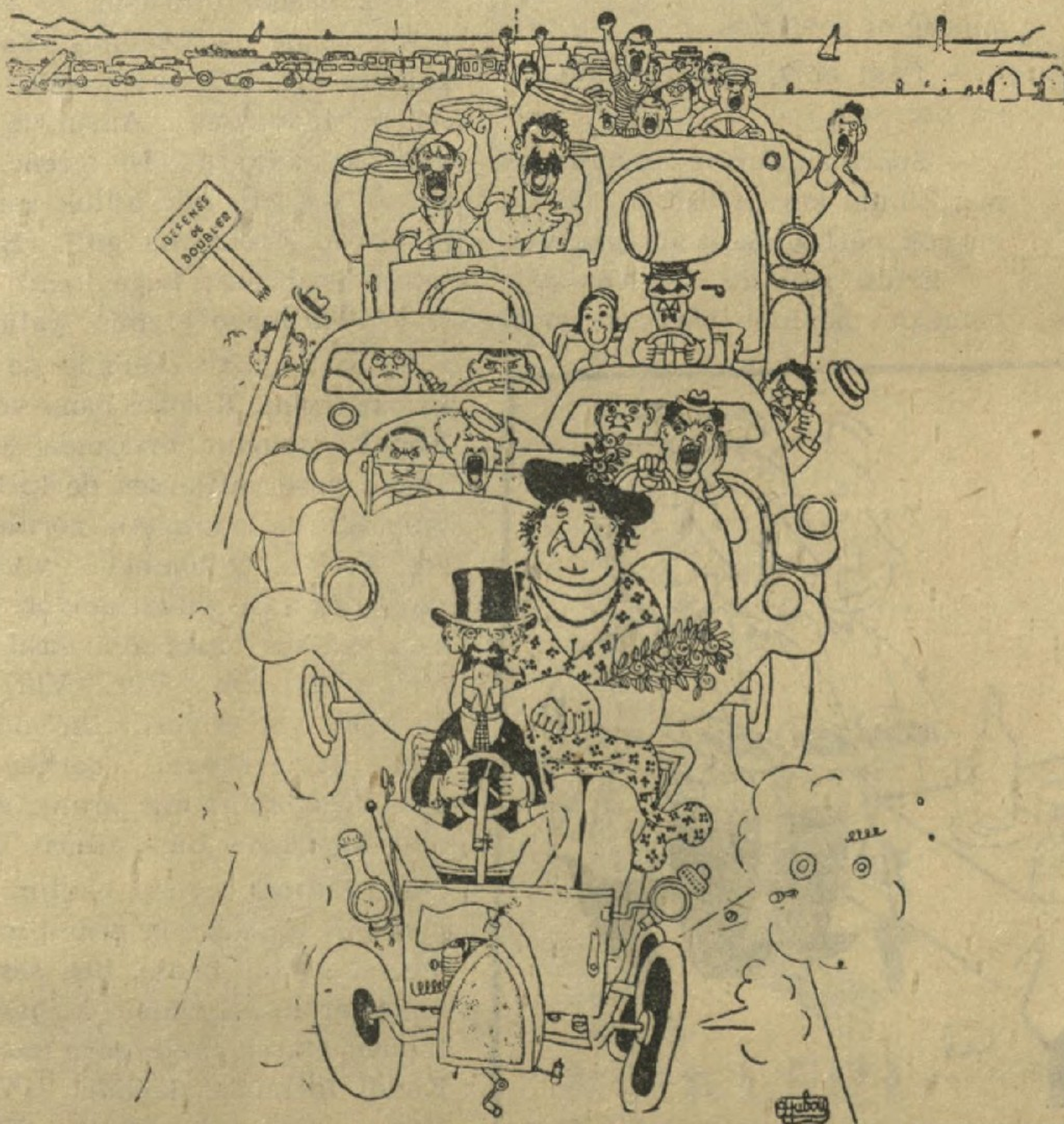
Deli — Şöyle kanlı canlı bir şey olsun.

Doktor — Hiç merak etme! (Odadan çıkar, kapıyı daşarıdan kilitler, bitişik dairedeki doktor arkadaşının muayenehanesinden polise telefon eder) Şöyle kanlı canlı bir polis gönderin, muayenehamde bir deli var. Bıçağını çekti, bekliyor!..

CIZ

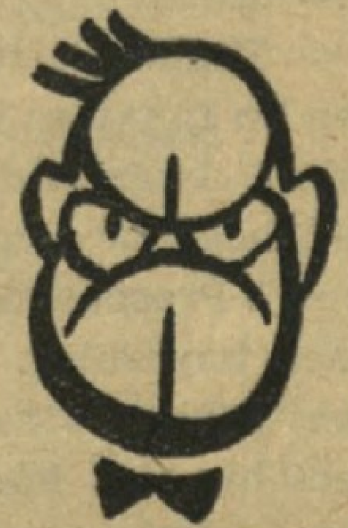

— Sana kim kız verir oğlum? Daha yemek pişirmesini bile bilmezsin!......

— Acaba bize mi?...

Üzülecek nokta

Nurullah Ataç okadar cimriydi ama, yine de iki piyango bileti almış ve büyük ikramiyeyi kazanmıştı. Kendisini tebrik eden dostları, onu derin bir keder içinde buldular:

— Ah, diye dövünüyordu, ne halt ettim de iki bilet birden aldım. Mademki piyango bir bilete çıkıyormuş...

000037

ZENGİN KOCA ARARKEN

YAZAN: SERVER BEDİ

AKBABA'NIN ROMANI: 8

Bakarsın bazan gayet zekidir, işi ni bilir, bazan çocuk gibi saftır, te sir altında kalır. Günün birinde ikimizi birden sepetliyebilir. Ben bunu bildiğim için, onunla bir mukavele yapmak istiyorum.

Tahsin yutkundu. Sonra gözünün ucuyla yüzüme şöyle bir bak tı. Anladım ki, dilinin altında bir şey var. Bekledim. Kravatının düğümünü tuttu, sağa, sola çekti, çenesini yukarı kaldırıp indirdi, sonra dedi ki:

— Neclâ, seni görünce kendimi tutamıyorum, her şeyi söylemek istiyorum. Halbuki patron bana emretti.

— Patron ne bilecek senin bana söylediğini?

— Hayır, biliyorum, patrona söylemezsin, fakat bir yerde ağzından kaçar.

— Ne münasebet!

— Kaçmaz, değil mi? Peki... Bak... Anlatayım.

— Kırbaç hikâyesi mi?

— Hayır, hayır... O başka... Hayır... Bak ne var... Hani biz Almanyaya 17 bin kilo Karbocid göndermeleri için bir telgraf çek tik ya... Almancasını sen yazmıştın.

— Evet... Bir hafta, on gün var.

— Tamam. Şimdi dinle. Bu Karbocid ağaç kurtlarına karşı Almanların icat ettiği bir ilâç. Biz bunu Tarım Bakanlığına satacağız. Münakasayı kazandık.

— Biliyorum.

— Hah... Senin yazdığın Almanca müsveddeyi Feriha makineye çekerken Karbocid yerine Karbolid yazmış. Patron da imza larken farkına varmamış. Aksi gibi iş yaptığımız Alman fabrika sında bağlara üşüşen tırtıllara karşı bir de Karbolid adında ilâç varmış. Yüklemişler. Perşembeye gümrüğe geliyor. Geriye çevirmek imkânsız. Feriha yüzünden 60 bin lira kadar bir zarar!...

Ben hopladım ve bağırdım:

— Aman!..

— Dinle. Patron deli gibiydi. Ben bu fırsattan istifade etmek istedim. İstanbulda tanıdığım büyük bağcılar vardır. Onlara koştum. Prospektüsleri gösterdim. İlâca bayıldılar. Kilosu 11 liradan hepsini satacağım. Yetmiş yedi bin lira kârım olacak. Kadriye meseleyi açtım. Kârımın ne kadar olacağını söylemedim. Yalnız: «Ben bu Karbolid'lere müşteri buldum, satacağım. Seni zarardan kurtaracağım. Kârı bana oldu. Şimdi mukavele yapacağız. Anlıyorsun değil mi? Piyango vuruyor bana. Ondan sonra ayrılacağım Kadriden. Kendim bir yazıhane açacağım.

Ben Tahsinin yüzüne hayretle bakarak:

— Demek sen de patron oluyorsun! dedim.

— Eh, inşallah, bir aksilik çıkmazsa... Bağcılarla mukaveleyi yaptım. Her iş yolunda. Fakat mesele orada değil. Yine Ferihaya geleceğim. Bu kız Kadriyi avucunun içine almış. Patron onun bu büyük hatasını bile affetti. Dedim ya... Yarın Kadri ikimizi birden sepetliyebilir. Bu parayı alırsam, benim umurumda değil. Fakat seni düşünüyorum.

Gözlerimin içine bakarak sordu:

— Ben bir yazıhane açarsam, benimle beraber çalışır mısın?

— Tabii, dedim. Düşünür müyüm? Seninle daha yakın arkadaşız. Sonra, sen mazohist değilsin. Aylığımı almak için ikide bir seni dövmeğe mecbur olmıyacağım.

Tahsin bir kahkaha attı:

— Ah... Keşke dövsen.. dedi.

— Ay, beraber çalışa çalışa Kadrinin huyları sana da mı sirayet etti?

Tahsin, gülmeğe devam ediyordu. Birdenbire kendini toplıyarak:

— Şimdi iki gözüm, dedi, mesele ciddidir. Benim daha başka kusurlarım da var.

— Bana ait mi?

— Sana ait olanlar başka... Patrona ait... Orada senin bana büyük yardımların dokunabilir.

— Bu Karbolid işinde mi?

— Hayır.. Buna benzer bir iş daha var.

— Feriha bir yanlış daha mı yapmış?

— Hayır... Bu sefer yanlışı biz yapacağız. Şimdi anlatamam. Fakat asıl mesele senin patrona biraz sokulmandır.

— Nasıl sokulmak? Bir daha mı döveyim onu? Artık bundan ötesi kafasını, gözünü yarmaktır.

— Ona lüzum yok. Ben biliyorum. Yakında patron seni bir Boğaz gezmesine çağıracak.

— Boğaz gezmesine mi? Niçin? Ne biliyorsun?

— Niçini var mı? Malûm, biliyorum. Sorma, her şeyi, sonra anlıyacaksın. Sakın reddetme.

— Peki, sonra?

— Ümit ver patrona.

— Sonra?

— O kadar. Ferihadan bahsederse hiç bir şey söyleme. Ne lehinde bulun onun, ne de aleyhinde. ondan sonra ben sana ne yapılacağını söylerim.

— Peki ama, anlatmalısın bana her şeyi..

— Sonra anlatırım... Şimdi sorma. Zihnin karışır. Bil ki işin sonu çok parlak. Sana da pay var.

Ertesi gün de, Feriha öğle yemeğini benimle beraber yemeği teklif etti. Benim tereddüdümü görünce:

— Sana çok mühim şeyler söyliyeceğim, dedi.

Davetini kabul ettim. Bir lokantaya gittik. Masadaki yerlerimize oturur oturmaz Feriha bahsi açtı:

— Neclâcığım, dedi, seninle çok açık konuşacağım. Göreceksin ve bana inanacaksın. Şimdiye kadar sana karşı düşmanca hareket ediyordum. Maksadımı belki anlıyordun. Ama tamamile değil. Senin ayağını kaydırmak istediğimi biliyordun. Belki Kadri ile evlenmek istediğimi de anlıyordun. Tabii.. Senin gözünden hiç bir şey kaçmaz. Fakat asıl maksadım bunların hiç biri değildi: Ne senin ayağını kaydırmak, ne de Kadri denilen o zıpırla evlenmek... Şekerim, bilâkis, ben bu yazıhaneden de, bu dayak budalası heriften de uzaklaşmak istiyordum. Fakat gider ayak ondan bir kaç bin lira vurduktan sonra... Anladın mı?

Feriha bu sözlerin tesirlerini, yüzümde boş yere aradıktan sonra devam etti:

— Beni iki kere bir gazinoya, bir kere de evine çağırdı. Ah o evi... Ev değil, bir apartıman... Yalnız başına oturuyor. O gece, hizmetçisini de savmış. Yalnız kalalım diye... İçtikten sonra gör sen bu adamı sen... Aman ne komik, ne maskara... Ne iğrenç... O akşam da içti, kör kütük sarhoş oldu, yatak odasına gitti. Biraz sonra nasıl gelse beğenirsin? Lâcivert bir mayo giymiş.. yalın ayak, başı kabak, elinde de bir kırbaç, geldi. Kırbacı bana verdi. Kendisi, salonun ortasında, yüzü koyun yere yattı. Ben de kırbacı vurmağa başladım. Ah, görülecek şey Neclâ!.. O tombalak vücudu ile yerde nasıl yuvarlanıyor, kırbacı yedikçe topaç gibi nasıl dönüyor, «Oo.. Oh... Vur... Vur» diye nasıl yalvarıyor... Bu gülünç sahne böyle devam ederken, ne olsa beğenirsin? Bir aralık salonun kapısında bir tıkırtı duydum. Başımı çevirip baktım. İyi giyinmiş bir adamla genç bir kadın, süslü bir kadın, bizi seyretmiyorlar mı? Hemen kırbacı elimden atarak bir köşeye kaçtım. Kendi farkında değildi: «Vur... Vur...» diye yalvarıyordu. Fakat kapıdaki gölgeler hemen kaybol dular.

(Devamı var)

— Ü... Ü... Üçünüz birden ne istiyorsunuz yahu? İnsanı mah... mahçup ediyorsunuz!...

000038

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi

SERMAYESİ: 1.500.000, — Türk Lirası

YANGIN

KARA ve DENİZ NAKLİYATI

KAZA

HAYAT

sigortalarını en müsait şartlarla yapmak için sayın müşterilerinin emrine âmadedir.

Yurdun her tarafındaki İş ve Ziraat Bankaları Türkiyenin bu en eski ve en büyük Sigorta Şirketinin acenteleridir.

Telefonlar:	Santral	44653/2/1 ve 44659
	Müdür	44039
	Fen Müşaviri ve	
	Ankara Şubesi	10109
	İkinci Müdür	43954
	Galata Bürosu	43949
	İzmir Bürosu	5915

Telgraf adresi:

İmtiyaz—İstanbul

Muayyen zamanlardaki Sancılara Karşı

GRİPİN

KULLANINIZ!

Gripin

- Baş, diş, adale, sinir, ağrılarına karşı başarı ile kullanılır.
- Grip ve nezle başlangıcında bir çok fenalıkları önler.
- Süratle hazmolur, ve derhal tesirini gösterir.

Mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Yurt imarının en esaslı temeli

İller Bankası

Sermaye: 200.000.000 T. L.

Yurdu, SU ve ELEKTRİK şebekeleriyle örer.

Halkımıza sağlık kaynağı, bol ve temiz SU ile Işık ve her türlü refah vasıtaları sağlar.

ŞEHİR, KASABA ve KÖYLER'imizin bayındırlığı için gerekli yardımları yapar ve krediler açar.

Her türlü Kamu hizmetlerinin gerçekleşmesine çeşitli vasıtalarla da çalışır.

BANKACILIK muameleleri yapar.

En müsait şartlarla MEVDUAT kabul eder ve her nevi

000039

Akbaba

— Vurur musun, vurulur musun?!...

000040